

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΧΟΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ - ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ «ΜΕΘ'ΟΡΜΗΣ ΑΚΑΘΕΚΤΟΥ. ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ
ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ 1821-1945»

Ζωή Λυδάκη

(Ξ2016009)

Επιτροπή εποπτείας: κ. Σωτήρης Κεραμίδας & κ. Παναγιώτης Κελάνδριας

ΚΕΡΚΥΡΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2020

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
«ΜΕΘ’ΟΡΜΗΣ ΑΚΑΘΕΚΤΟΥ. ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ
ΝΑΥΤΙΚΟΥ 1821-1945»

Ως φοιτήτρια του Τμήματος Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ι.Π., δηλώνω ρητά ότι σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν.1599/1986, η παρούσα εργασία δεν προσβάλλει κάθε μορφής δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, προσωπικότητας και προσωπικών δεδομένων τρίτων, δεν περιέχει έργα/εισφορές τρίτων για τα οποία απαιτείται άδεια των δημιουργών/δικαιούχων και δεν είναι προϊόν μερικής ή ολικής αντιγραφής συμπεριλαμβανομένων δημοσιευμένων μεταφράσεων, οι πηγές δε που χρησιμοποιήθηκαν περιορίζονται στις βιβλιογραφικές αναφορές και μόνον και πληρούν τους κανόνες της επιστημονικής παράθεσης.

Η παρούσα εργασία αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία του φοιτητή («συγγραφέας/δημιουργός») που την εκπόνησε. Στο πλαίσιο της πολιτικής ανοικτής πρόσβασης ο συγγραφέας/δημιουργός εκχωρεί στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας, μη αποκλειστική άδεια χρήσης του δικαιώματος αναπαραγωγής, προσαρμογής, δημόσιου δανεισμού, παρουσίασης στο κοινό και ψηφιακής διάχυσής τους διεθνώς, σε ηλεκτρονική μορφή και σε οποιοδήποτε μέσο, για διδακτικούς και ερευνητικούς σκοπούς, άνευ ανταλλάγματος και για όλο το χρόνο διάρκειας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η ανοικτή πρόσβαση στο πλήρες κείμενο για μελέτη και ανάγνωση δεν σημαίνει καθ' οιονδήποτε τρόπο παραχώρηση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας του συγγραφέα/δημιουργού ούτε επιτρέπει την αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, εμπορική χρήση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, «μεταφόρτωση» (downloading), «ανάρτηση» (uploading), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά της εργασίας, χωρίς τη ρητή προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του συγγραφέα/δημιουργού. Ο συγγραφέας/δημιουργός διατηρεί το σύνολο των ηθικών και περιουσιακών του δικαιωμάτων.

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στον καθηγητή μου κ.Σωτήρη Κεραμίδα για την δυνατότητα που μου έδωσε να πραγματοποιήσω την πτυχιακή μου εργασία και για όλη την βοήθεια που μου παρείχε κατά την εκπόνηση της. Επιπλέον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον καθηγητή μου κ.Παναγιώτη Κελάνδρια που δέχθηκε να είναι ο δεύτερος Επόπτης της πτυχιακής μου εργασίας.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά, όλους του καθηγητές του Τμήματος Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου για τις πολύτιμες γνώσεις που μου προσέφεραν όλα αυτά τα χρόνια.

Τέλος, θέλω να εκφράσω ένα τεράστιο ευχαριστώ στην οικογένεια μου, για την στήριξη και την εμπιστοσύνη που μου έδειξε όλα αυτά τα χρόνια των σπουδών μου, φροντίζοντας για την καλύτερη δυνατή μόρφωση μου.

Περιεχόμενα

○ Πρόλογος	3
○ Μετάφρασμα	4
○ Πρωτότυπο κείμενο	20
○ Σχολιασμός	36
○ Γλωσσάρι.....	41
○ Βιβλιογραφία	52

Πρόλογος

Ως πτυχιακή εργασία αποφάσισα να επιλέξω την μετάφραση και τον σχολιασμό ενός αποσπάσματος βιβλίου, μετά από παρότρυνση του επιβλέποντα καθηγητή μου. Το βιβλίο αυτό ονομάζεται «*ΜΕΘ' ΟΡΜΗΣ ΑΚΑΘΕΚΤΟΥ. Επίτομη Ιστορία του Πολεμικού Ναυτικού 1821-1945*» με συγγραφέα τον Υποπλοίαρχο Πολεμικού Ναυτικού, Παναγιώτη Γέροντα. Το βιβλίο εκδόθηκε από την Υπηρεσία Ιστορίας Ναυτικού το 2019, και μου παραδόθηκε σε ψηφιοποιημένη μορφή από τον υπεύθυνο καθηγητή μου. Οι σελίδες που μου ανατέθηκαν προς μετάφραση ήταν από την σελίδα 66 του βιβλίου έως την 86, δηλαδή το τελευταίο μέρος του Κεφαλαίου 1 και η αρχή του Κεφαλαίου 2.

Το βιβλίο «Μεθ' Ορμής Ακαθέκτου, Επίτομη Ιστορία του Πολεμικού Ναυτικού 1821-1945» συνοψίζει την ιστορία 200 χρόνων του Πολεμικού Ναυτικού, από την Ελληνική Επανάσταση του 1821 έως και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και εξιστορεί όλη την διαδρομή και τους αγώνες του Σώματος του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού. Το απόσπασμα που ανέλαβα ξεκινάει από την περίοδο πολιορκίας και κατάληψης του Μεσολογγίου και τις ναυτικές συμπλοκές στον Πατραϊκό κόλπο και την Λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου. Έπειτα, συνεχίζει με την Ναυμαχία του Ναυαρίνου το 1827 και στη συνέχεια με την άφιξη του Ιωάννη Καποδίστρια στη χώρα και το πως εκείνος διαμόρφωσε την οργάνωση του Πολεμικού Ναυτικού, και, τέλος, κλείνει με την καταστολή της πειρατείας στην Ελλάδα.

Το περιεχόμενο του κειμένου που κλήθηκα να μεταφράσω ήταν αρκετά ενδιαφέρον και εμπεριείχε πληροφορίες που μου ήταν άγνωστες μέχρι εκείνη τη στιγμή ή ακόμα και πληροφορίες που γνώριζα αλλά όχι με τέτοια λεπτομέρεια. Ο κλάδος της ιστορίας είναι ένας κλάδος που ανέκαθεν μου κινούσε το ενδιαφέρον, πόσο μάλλον όταν πρόκειται για την ιστορία της χώρας καταγωγής μου. Επιπρόσθετα, το γεγονός ότι το κείμενο προς μετάφραση είναι κυρίως τεχνικό το καθιστά ακόμα πιο ελκυστικό, καθώς ο κλάδος της μετάφρασης τεχνικών κειμένων είναι αυτός με τον οποίο θα ήθελα να ασχοληθώ σχεδόν αποκλειστικά και στο μέλλον.

Στη συνέχεια της παρούσας εργασίας, παρατίθενται το μετάφρασμα και το πρωτότυπο κείμενο και έπειτα ο σχολιασμός μου πάνω στη μετάφραση και σε όλη τη διαδικασία της πτυχιακής εργασίας. Ακολουθεί το σχετικό γλωσσάρι ειδικών όρων και τέλος η βιβλιογραφία.

Μετάφρασμα

Messolonghi's latest replenishment efforts and naval warfare in the Messolonghi Lagoon

Interpretive Memorandum Naval engagements in Gulf of Patras and Messolonghi Lagoon

Date: January-April 1826

Opponents: Greek fleet consisting of 27 ships and a group of fire ships under Miaoulis.
Ottoman fleet: Sultanic fleet under Reşid Mehmed Pasha (Kütahı) and Egyptian fleet under Ibrahim Pasha. The Ottoman fleet consisted of more than 50 large units, frigates and corvettes. The enemy fleet bases were in Patras and Kryoneri (Aetolia).

The purpose of the Greek fleet was to provide food and ammunition to the Messolonghi guard, that was in a wretched state as it was besieged by both land and sea.

Area of Messolonghi

1: The "bulkhead", a moat protected by a high wall, on which fortresses, gun emplacements and bastions were occasionally erected.

2: The batteries of Reşid Mehmed Pasha with which he besieged Messolonghi.

3,4,5,6: Fortified islets within the Lagoon that protected Messolonghi from the sea front.

3: Aetoliko-Dolmas, 4: Marmarou, 5: Kleisova, 6: Vasiladi. The bases of the shallow gunboats, which were the flotilla of the Lagoon under Mahmud II, are marked with a red asterisk.

Naval engagements

E/1,E/2,E/3: The successive anchorages of the Greek Fleet during January 7-15 1826, during the replenishment efforts of Messolonghi.

T/1,T/3: Spare Ottoman squadrons, which were anchored in Kryoneri.

T/2: A strong Ottoman squadron, monitoring the bay of Messolonghi.

K: Anchored Ottoman Corvette, which was blown up on January 15 by Politis, a fireship captain.

E/4, T/4: Naval battle between rival fleets in a morning of January, during which the Ottoman attack against the Greek ships failed. The Ottoman fleet then re-sails to Patras, and the Greek fleet to Messolonghi.

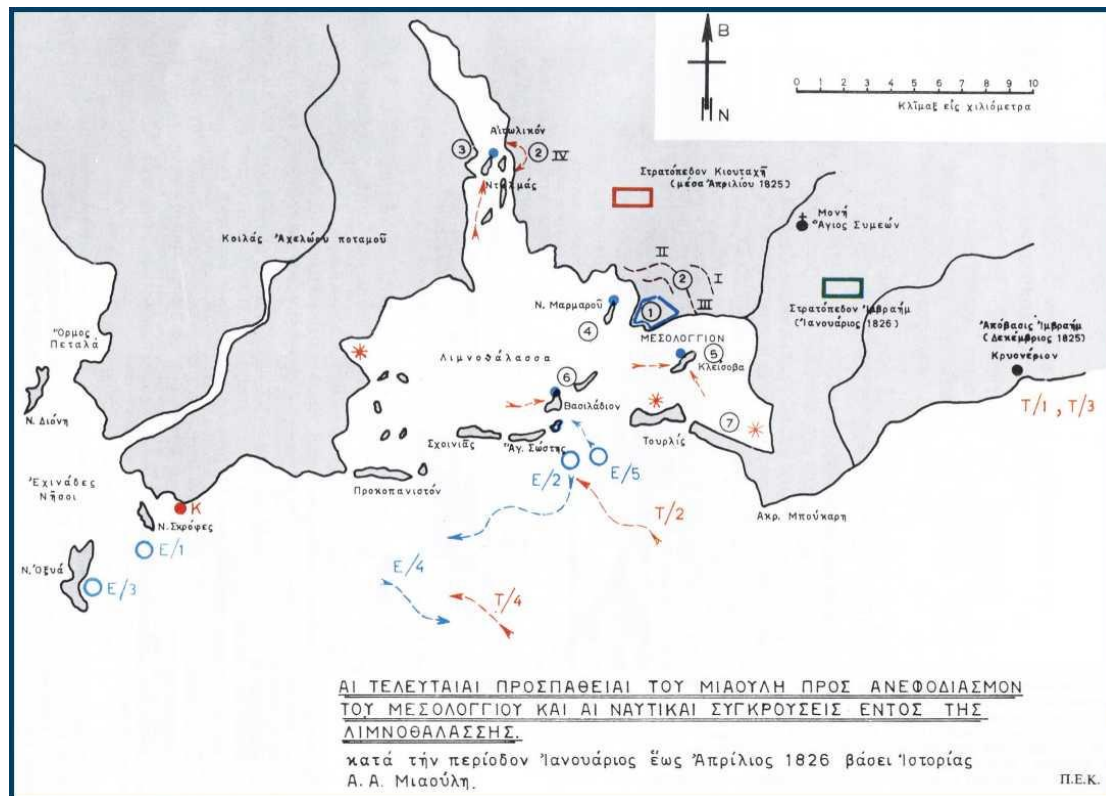
E/5: Anchorage of the Greek fleet in front of Turlida-Agios Sostis during January 17-23, when through the islands of Vasiladi and Kleisova, it managed to disembark all the supplies to Messolonghi. Then, the Greek fleet sailed to its bases.

Combined operations

Ibrahim Pasha occupies the fortified islets, which protected Messolonghi. First, on February 26 Vasiladi island is occupied, then, on February 28 Dolmas islet, and later on March 1 the city of Aetoliko. In Kleisova, the Greek forces strongly resist and repel the attacks of Ibrahim.

Unsuccessful replenishment attempt

March 31-April 8 the Greek fleet fails to supply Messolonghi due to the overwhelming superiority of the enemy naval units and the loss of fortified islets.

In 1824, Hastings submitted a report to the Greek Government on the need to acquire a steamship. After intense efforts, and even after offering part of his personal fortune, the Government decided to acquire it. The philhellene himself took care of its construction and was its captain from the descent of the ship to Greece until his own death. 'Karteria' sailed to Nafplio on September 4.

1827

The occupation of Messolonghi led the Greeks to the perception that there was now a need for the creation of regular and organized armed forces to counter the Egyptians forces, that had been organized and trained by Europeans. For this reason, they assigned the Army's leadership to General Sir Richard Church and the Navy's leadership to Admiral Thomas Cochrane.

Sir Richard Church had been enlisted in the British Army from a young age and had fought in the wars against Napoleon. He then participated in the occupation of Zakynthos by the British Army under General Sir John Oswald. During this time he met

several Greek rebels, such as Theodoros Kolokotronis, and created armed groups of Souliots and Parginians. However, these groups were dissolved by the English Government after the creation of the "Septinsular Republic" under its control. Church disagreed and left for the Kingdom of the Two Sicilies, where he was placed under the orders of King Ferdinand I. While he was there, he watched the evolution of the Greek War of Independence and in 1827 he went to Greece to offer his services.

Cochrane, on the other side, had a brilliant career in the British Royal Navy in dealing with piracy as well as against the French fleet. Later, when he was demobilised, he became involved in politics and was forced to flee to Chile, where he helped the South Americans to build a combat-capable fleet against the Spaniards during their revolution. With this fleet, in fact, he occupied many Spanish fortified ports and ships. In March 1827, he arrived in Greece.

The following were decided by resolutions in the Third National Assembly at Troezen on March 19: first, the creation of a National fleet and second, the appointment of Church as commander-in-chief of the Hellenic Army and Cochrane as Admiral of the fleet of the Hellenic Navy. The problem that arose in this assignment was the excessive power the Assembly gave to these two men. Particularly in the case of Cochrane, this had created many problems. There was the siege of the Acropolis of Athens, as Cochrane and Church did not follow Karaiskakis' advice. In particular, Karaiskakis believed that the Greeks should not confront Reşid Mehmed Pasha with a frontal attack due to their lack of cavalry and regular army.

However, Church but also Cochrane, who in the meantime was the head of a naval squadron of 17 ships - 8 from Hydra and Psara, 7 from Spetses and two new ships 'Hellas' and 'Karteria' - claimed that they should attack the enemy immediately. This decision led to the defeat and occupation of the Acropolis by the Ottomans in May 1827 (Battle of Analatos or Battle of Phaleron).

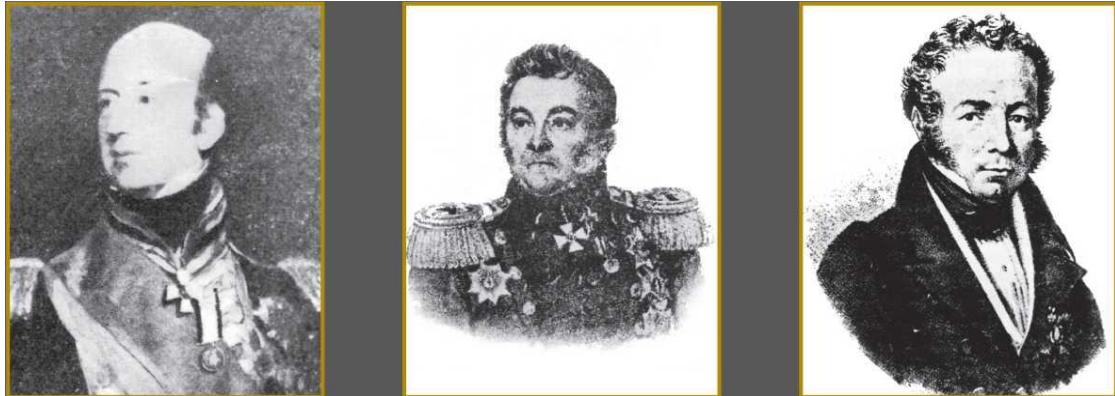
On the other hand, Ibrahim Pasha, while looting constantly in 1826, a year later (1827) he changed his tactics. During his raid on the western Peloponnese he began to pay attention to the residents, to forgive those who worshiped and to pay for the supplies of his army. This resulted in a gradual decline of the morale of the Greek rebels. Kolokotronis, however, reacted immediately, and ordered all residents aged 15 to 60 to take up arms and fight. He also ordered the execution of the most prominent of the traitors of the Greek Revolution, Dimitrios Nenekos. Although the damage was somewhat reduced, later, 4,000 more soldiers landed in Navarino with troopships along with 15 warships.

Then it became known that Ibrahim Pasha was planning an attack on the islands of Spetses and Hydra. This caused panic among the residents of Spetses, as expected. Thus, they decided to move to Hydra, which was considered a better fortified place. After the fall of Messolonghi, the Greek War of Independence reached a great crisis because the only places that hadn't been occupied were Hydra, Spetses, Samos, Nafplio and Mani. The hopes of the Greeks based on Cochrane and Church, never became reality, and, thus, their morale was at rock bottom. At the same time Ibrahim intended to conquer Hydra, which he called "*Little England*".

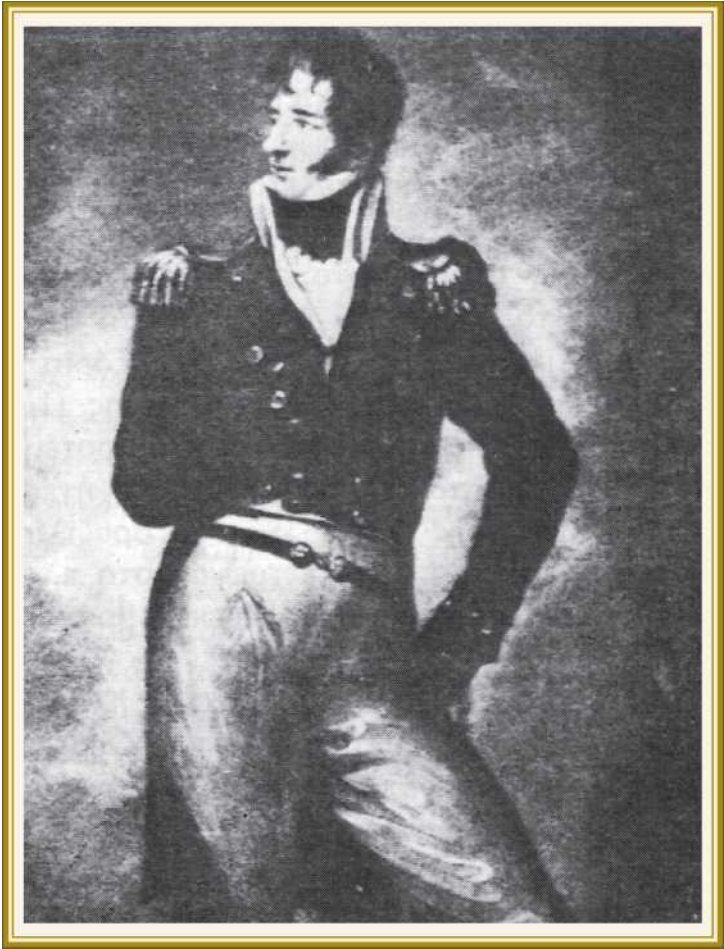
Under this situation, Cochrane captured a plan to attack the Egyptian fleet at its base, Alexandria, with the firearms and artillery of his ships. So, on June 17, he appears with the Greek fleet - consisted of 22 ships, including 'Karteria' and 'Hellas' - outside the port of Alexandria. In fact, he had camouflaged the warships in such a way that the Greek fleet resembled a convoy. The operation failed, however, because they made a mistake by destroying an Egyptian warship that was just outside the port. As a result, the presence of the Greeks was noticed and the Egyptians left the port in pursuit of the Greek fleet.

So, while the situation in Greece was particularly difficult, the great powers began to change their attitude towards the Greek Revolution. This change of attitude will lead to their decisive intervention and to the freedom of the Greeks. In the beginning, the great powers, led by Klemens von Metternich of Austria-Hungary, were part of the Holy Alliance, which aimed to suppress any revolution that could shake the monarchy in Europe. In this context, was also the case of Greece.

England, considering that Russia affected the events in Greece, was the first to distance itself in 1823, when, with Foreign Secretary George Canning, recognized the naval blockade imposed by the Greek Government. In other words, recognized what is called the right to fight in diplomacy. England therefore indirectly recognized (de facto recognition) that there was a legitimate political authority in Greece.

The Admirals of the great powers who wiped out the Ottoman fleet in Navarino.
From left to right: Sir Edward Codrington (England), Lodewijk van Heiden (Russia) and Marie
Henri Daniel Gauthier, comte de Rigny (France).

Battle of Navarino

Interpretive Memorandum Battle of Navarino

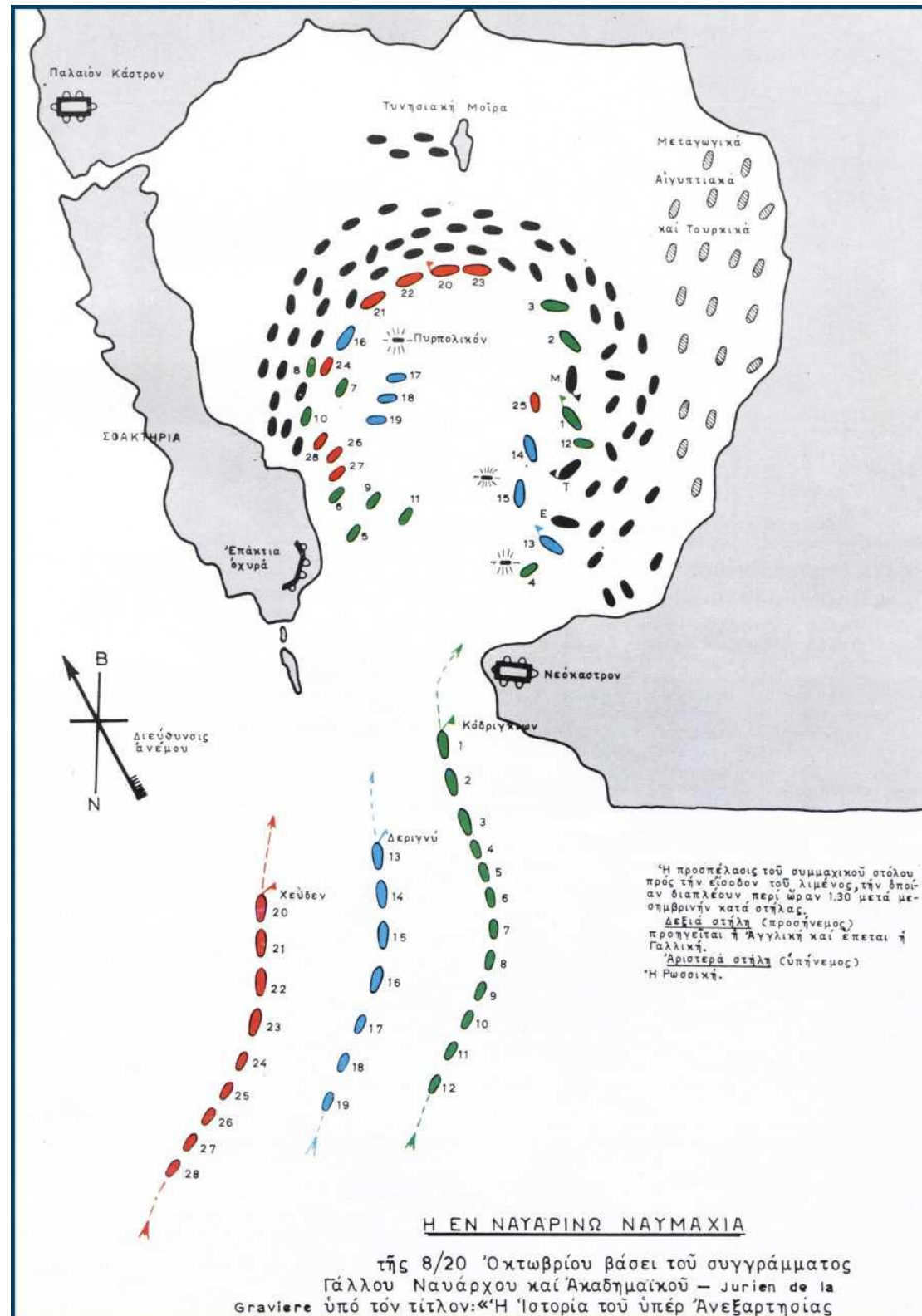
Date: October 20, 1827

Opponents: Allied fleet - English squadron (Sir Edward Codrington) 12 ships (3 ships of the line, 4 frigates, 5 corvettes and smaller ships) - French squadron (Henri de Rigny) 7 ships (3 ships of the line, 2 frigates, 2 corvettes) - Russian squadron (Lodewijk van Heiden) 8 ships (4 ships of the line, 4 frigates). Total of 27 or 28 ships with 1,300 or 1,270 cannons and 17,000 men. Ottoman fleet - Sultan's squadron (Amir Tahir Pasha) 20 ships (1 ship of the line, 6 frigates, 7 corvettes, 6 brigs) - Egyptian squadron (Moharram Bey) 69 ships (2 ships of the line, 11 frigates, 23 corvettes and 27 brigs and smaller ships, 6 fire ships). Total of 89 ships with 2,300 or 2,100 cannons and 25,000 men.

The purpose of the Allied fleet, which anchored in the gulf of Navarino, was to force Ibrahim Pasha to comply with the terms of the Treaty of London (1827).

The Battle of Navarino took place while the ships of both fleets were anchored. Specifically: English squadron- 1: Asia, 80 cannons, 2: Genoa, 74 cannons, 3: Albion, 74 cannons, 4: Dartmouth, 44 cannons, 5: Cambrian, 46 cannons, 6: Glasgow, 46 cannons, 7: Talbot, 28 cannons, 8: Rodon, 40 cannons, 9: Moskito, 10: Brisk, 11: Philomele, 12. French squadron- 13: Siren, 58 cannons, 14: Skipion, 74 cannons, 15: Trident, 82 cannons, 16: Breslaon, 40 cannons, 17: Armida, 18: Daphne, 19: Alcnon. Russian squadron - 20: Azov, 74 cannons, 21: Ezekiel, 74 cannons, 22: Gangut, 74 cannons, 23: Alexander, 44 cannons,

From 2:30 PM until 7 PM the Allied fleet destroyed the Ottoman fleet with artillery. Ottoman casualties: 6,000 men. Allied casualties: 654 men (272 English 184 French and 198 Russian).

When George Canning became Prime Minister (1827), he strongly promoted the Greek cause. As a result, the new Tsar Nicholas I of Russia but also the King of France, Charles X, were carried away by his views. In fact, Charles X, although the institution of kingship had gone through intense upheavals, was convinced due to the intense philhellenic current in the public opinion of his country. As a result, England, France and Russia signed the Treaty of London (6 July 1827).

This treaty provided for the immediate truce of the two parts so as to negotiate the creation of some kind of Greek state, which would pay tribute to the Sultan. The Ottomans, however, did not accept these facts. Thus, the great powers formed a united fleet and sent it to the Aegean so that the treaty would be implemented. The squadron of the English fleet was under Sir Edward Codrington, the French under Marie Henri Daniel Gauthier, comte de Rigny, and the Russian under Lodewijk van Heiden.

The Greek Government, during the negotiations between the Allies and Ibrahim Pasha, and while the deadline had expired, decided to seize the opportunity and liberate the Gulfs of Corinth and Patras. So, the government ordered Cochrane to bomb the fortified islets in front of Messolonghi. It also ordered Hastings, after infiltrating the Gulf of Corinth and destroying an Ottoman squadron of warships that rushed to Itea, to remain in Corinth and Patras and to cover the Greek land forces under Church, which would liberate Greece. Indeed, the squadron of the Greek fleet under Hastings not only destroyed the Ottoman squadron, but also the onshore gun emplacement.

Ibrahim then decided to send two squadrons, one under Mustafa Pasha and one under him, to the Gulfs of Corinth and Patras in order to re-establish his dominance. The two squadrons, however, were repulsed by the English squadron and the Admirals of the great powers were now persuaded that a dynamic intervention on their part was necessary in order for the treaty to be implemented.

The Battle of Navarino took place on October 20, 1827. The Allied fleet completely destroyed the Ottoman fleet. Apart from the fact that almost all the Ottoman fleet was lost, the human casualties were also huge; in particular, they lost 6,000 men, unlike the Allies who lost just 654.

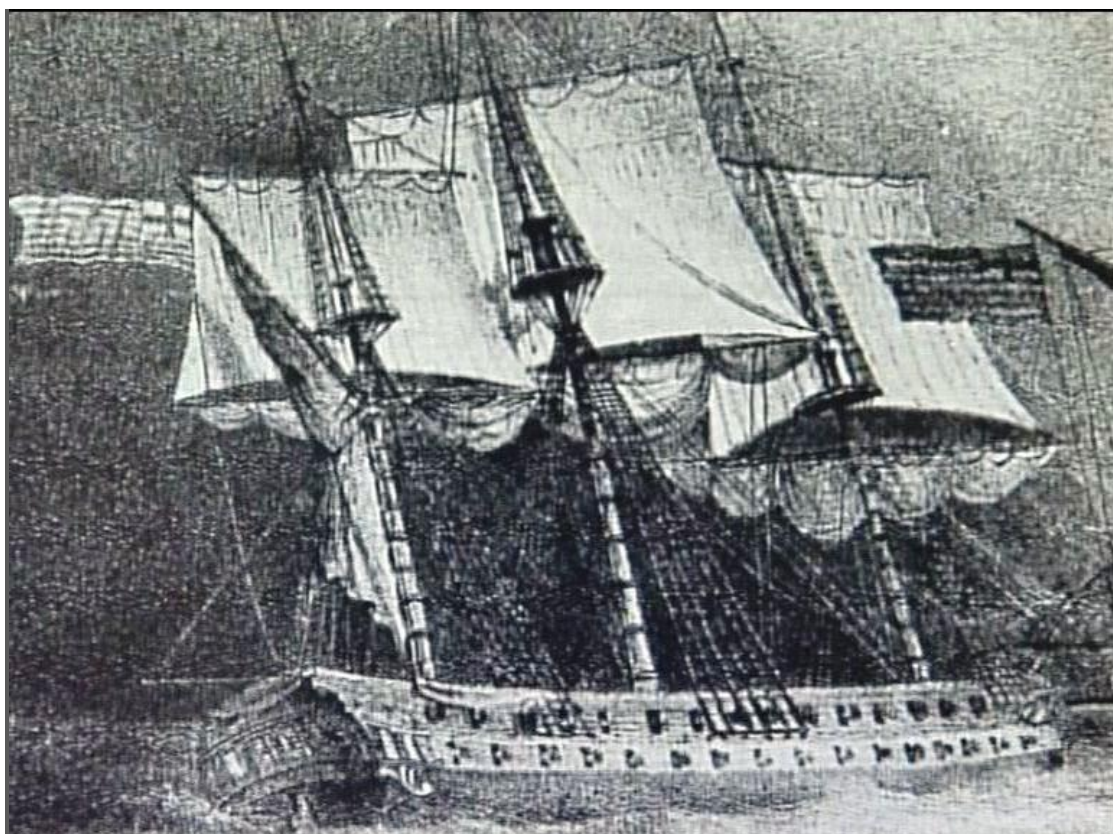
Therefore, the mighty Ottoman Fleet no longer existed and the Ottoman Empire had to recede, as the Greek issue had already been put on the international stage with the major great powers discussing the territories and the legal status of the future Greek state. The Battle of Navarino was the reason for the declaration of another Russian-Turkish war in April 1828, in which the Ottomans were defeated. Following these events, the Ottoman Empire was forced to respect the new conditions.

Triumphant welcome to Andreas Miaoulis in Hydra by Aimilios Prosalentis.

Battle of Tenedos (1822). Colored German lithograph. Benaki Museum.

The frigate 'Hellas', one of the most brilliant and important ships of the National fleet. It was blown up on August 1831 under the orders of Miaoulis during the events of Poros. Detail from a lithograph, along with the ship 'Karteria'. National and Historical Museum.

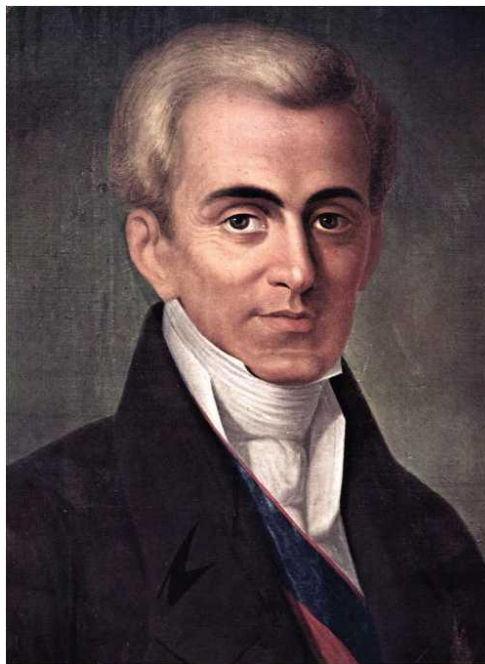
Chapter 2

Towards the creation of the National fleet (1828-1833)

1. The arrival of Ioannis Kapodistrias in Greece and the situation of the country at that time

From 1828 to 1833 there was intense instability in Greece. The Greek War of Independence had caused many problems. The fields had been left uncultivated, the towns and villages had been deserted, and the lack of political structures had created not only financial vulnerability but also social unrest. The localism that had been established for centuries often acted as a deterrent of the organization of a central government. This will affect the Hellenic Navy as well.

The Greek War of Independence was not over, even though the European powers had ended up creating some kind of Greek state. Many problems remained unresolved, such as the territory of the newly formed state and its nature, that is, whether it would be independent or autonomous, as in the latter case it would have to pay a tribute to the sultan. In Greece, there were still several Ottoman forces that had to be gone, because all the regions that were under Greek control could be claimed by the future state.

Under these conditions, the first governor of Greece, Ioannis Kapodistrias, arrived in Aegina on January 11, 1828. The Anti-government Committee, the Hellenic Parliament, the local authorities, and thousands of people were expecting him there. Kapodistrias disembarked from a boat on which the Greek flag was hanging, while at the same time the three foreign masters of the warships that accompanied him, fired cannons to greet the Governor for the first time, as well as the Greek flag.

2. Centralized policy of Kapodistrias

2.1 The political organization under Kapodistrias

Having to deal with this situation, Kapodistrias concluded that he had to implement a centralized administration in order to solve the problems as much as possible. Thus, this tactic will characterize all his reforms, from the government to the military issues. Both legislative and executive power were under the Governor's control, while there was also an advisory body the 'Panellinion'. The selection of people for senior government positions was followed by evaluation criteria, while Kapodistrias tried to reconcile the interests of the landowners of Peloponnese and the shipowners of Hydra. The postponement of the National Assembly was another similar case.

2.2 The organization of the Hellenic Navy by Kapodistrias

The top leadership of the army and the fleet was exercised by Kapodistrias himself, while the position of commander-in-chief, created by the National Assembly at Troezen, was tacitly abolished and Church was placed as the commander of the army of Western Greece, only formally retaining the title of commander-in-chief.

The leadership of the fleet, after Cochrane's departure in December 1827, was regulated as follows: Miaoulis was in charge of the Aegean squadron and Kanaris was in charge of the fireships' flotilla of the same squadron. The Messenian squadron was taken over by Georgios Sachtouris, who was also in charge of the naval blockade from Preveza to Crete. Georgios Sachinis took over the command of the Euboean squadron, while the Corinthian squadron, which was later renamed the squadron of Western Greece, was taken over by captain Hastings, and after his death by Bassanos and finally, by Antonios Kriezis.

In January 1828, Kapodistrias formed a new body, a military council called "Polemiko Symvoulío", which was in charge of the Hellenic Army and fleet and which was headed by the Governor himself. Subsequently, another executive body was established, the "Geniko Frontistirio", which was part of the previous body and dealt with financial affairs. Alexandros Mavrokordatos, who was also a member of the military council, was in charge of the Hellenic Navy in this committee. Kapodistrias placed Mavrokordatos in that position so that the English influence is greater than the French. The Governor's brother, Viaros Kapodistrias, was in charge of the Army and Konstantinos Zografos, was in charge of the ammunition stored in Poros.

In September 1829, with a resolution on the organization of the ministerial system, the three departments of Panellinion were abolished as well as the "Geniko Frontistirio". Thus, six ministries were set up, including the Ministry of the Hellenic Army and Navy. Shortly afterwards, the "Geniko Fronstirio" was renamed General Secretariat and was divided on April 1, 1830, into two independent Secretariats, of the Navy and of the Army. Viaros Kapodistrias remained secretary of the Navy until July 1831, and was later replaced by Georgios Glarakis.

The administration of the Hellenic Navy was organized in 1828. Specifically, in March the Service of the Provisional Directors of the Maritime Affairs of Poros was established, headed by Frank Abney Hastings, while the co-director was Emmanouil Tombazis. The Service resulted from the reorganization of the Committee on Maritime Affairs, which was set up in Poros in March 1827 and for a short time it was called *Naval Committee*.

Order of the Naval Service of Poros, April 26, 1831. National and Historical Museum.

In March 1829 the responsibilities of the Service were extended and it became a kind of admiralty with responsibilities covering those of a Fleet Headquarters and a Supreme Naval Technical Council, while prior to the enlargement its occupations concerned only the logistics. Its official formation took place in October 1829 and those in charge were the admirals Georgios Sachtouris from Hydra, Georgios Androutsos from Spetses and Konstantinos Kanaris from Psara. At that time, it was renamed as *Naval Service of the Paros naval station*.

Even after the expansion of its responsibilities, its scope for action was very limited. The Naval Service only made reports to the political authority in charge, which in turn forwarded them to the Governor, as he was the only one responsible for making decisions.

The National fleet of the time had three types of ships:

- Firstly, those which had been ordered from abroad and their receipt had begun in the middle of 1826. Such ships were 'Hellas' and 'Karteria'.
- Secondly, those which came to the Greek state from purchases in the domestic market, from seizures of warships after naval battles and from seizures of pirate ships.

- Thirdly, those that had been chartered or granted to the Government by the shipowners.

The first two categories were called national ships, while the ships of the third category were called ships in national service and were like today's replenishment vessels. The owner of the vessels couldn't be changed and the vessels couldn't be used in trade missions without his permission. The National fleet was in need of these vessels due to the lack of ships at the time. According to the reports of Mavrokordatos in the National Assemblies of 1829, the national ships of the time were thirty-six that were in Poros (useless and partially useful), and another fifty-six that were in operation. The number of national ships at this time is explained by the fact that the pirates had just been neutralized in the Northern Sporades and Gramvousa.

In order to meet the state needs, the government decided to purchase ships from the militants. Specifically, it purchased the brig of Nikolis Apostolis and those of Bobolis, Tsamados and Giannitsos, as well as the corvette of Tombazis. In October 1831 the national ships were reduced to 44 due to the destruction of the ships 'Spetsai', 'Hellas' and 'Hydra' in Poros.

As for the internal service, Kapodistrias did not seek to establish a general organization of the Navy, but preferred to constantly intervene in limited extent issues, as there was a fear that the radical changes caused by a general organization of the Navy, would provoke many reactions.

Neither the hierarchy nor the way officers were promoted was regulated. The Decree of June 1830 on payroll shows that apart from the rank of Admiral awarded to Miaoulis, there were also the following ranks:

- Captain and Commander,
- Lieutenant and Sub-Lieutenant,
- Midshipman and
- Cadet.

But what matters is that now the state is the one that awards the ranks, and not the community leaders of the time on the islands. Ranking officers now had to obtain the corresponding state diplomas depending on their rank and position, which enabled the state to select the Navy personnel. This tactic led to a drastic reduction in officers. Thus, in 1831 there were three Vice-admirals, two captains, nine commanders and one hundred and fifty lieutenants and non-commissioned officers.

The selection of ranking officers through state diplomas provoked the reaction of the old sailors. Kapodistrias, in order to calm them down, ordered the establishment of the Naval Brigade Corps in March 1831, which was never created because the events of Poros mediated. This Naval Brigade Corps would simply be an honorary reserve and would not belong to the Navy's main corps. Finally, there was no legislation for the enlistment in the navy. The government had no shortage of crew due to the unfavorable economic situation, as a result of the economic crisis that had hit the islands.

3. Repression of piracy

The Hellenic Navy now had to not only fight the enemies, but also to police the Greek seas by pirates in order to fight against lawlessness and create legitimacy. The pirates had two bases of operations, the Northern Sporades and the Gramvousa of Crete.

The operation to suppress piracy in the Northern Sporades was assigned by the Governor to Admiral Miaoulis, who sailed on February 18, 1828, from Poros with a flotilla consisting of the frigate 'Hellas', the gunboat 'Philhellene' and an armed trawler. The Admiral's prestige, as well as the potential for forgiveness that followed, led the pirates to surrender and later to join the Hellenic Army. Of the 79 ships delivered, Miaoulis sank or burned a total of 41, which were not in good condition, while he sent 29 to Poros to be used by the Government and took 6 with him.

The repression of the Gramvousa pirates was more difficult, as was both the revival of the Cretan Revolt and the interests of the great powers were involved. In early 1828, English captain Sir Thomas Staines and the French Reverseaux sailed to Gramvousa with 10 warships. Mavrokordatos, as a representative of the Governor, asked the people of Gramvousa to deliver the 8 ships, which were anchored in their port and were considered pirate ships. Faced with the danger of being bombarded by Allied ships, they admitted to Mavrokordatos that they had stopped piracy and were fighting against the Ottomans. However, Staines did not believe them and ordered the cannonade of the ships on January 19 without harming them. Later these ships were occupied by the Allies.

Shortly afterwards, Mavrokordatos returned to Aegina. He was accompanied by two representatives of the "Cretan Council", Georgios Kallergis and Kyriakos Kritovoulidis, who met with the Governor and presented him the facts of the Cretan Revolt. At the end of March, Kapodistrias ordered Vice admiral Sachtouris to sail to Gramvousa and send a representative to the Cretan camp in order to be informed of the military situation. Unfortunately, though, the union of Crete with Greece at that time was not favored by the great powers.

The piracy has provoked unfavorable criticism of the Greek state in European public opinion, and its repression has helped demonstrate that Greece could ensure legitimacy in its region.

Πρωτότυπο κείμενο

Τελευταίες προσπάθειες ανεφοδιασμού του Μεσολογγίου
και Ναυτικές Συγκρούσεις στη Λιμνοθάλασσα

Ερμηνευτικό Υπόμνημα
Ναυτικές Συμπλοκές στον Πατραϊκό και τη Λιμνοθάλασσα

Ημερομηνία: Ιανουάριος-Απρίλιος 1826

Αντίπαλοι: Ελληνικός Στόλος αποτελούμενος από 27 πλοία και μια ομάδα πυρπολικών υπό τον Μιαούλη. Ενωμένος Οθωμανικός Στόλος: Σουλτανικός Στόλος υπό τον Κιουταχή και Αιγυπτιακός Στόλος υπό τον Ιμπραήμ. Ο ενωμένος Οθωμανικός Στόλος αποτελούνταν από 50 και περισσότερες μεγάλες μονάδες, φρεγάτες και κορβέτες. Οι βάσεις του εχθρικού στόλου ήταν στην Πάτρα και στο Κρουονέρι (Αιτωλίας).

Σκοπός του Ελληνικού Στόλου ήταν ο ανεφοδιασμός με τρόφιμα και πυρομαχικά της φρουράς

του Μεσολογγίου, η οποία πολιορκούνταν στενότερα από ξηρά και θάλασσα, ευρισκόμενη σε οικτρή κατάσταση.

Περιοχή Μεσολογγίου

1: Η «φρακτή», τάφος προστατευόμενη από υψηλό τείχος, επί του οποίου κατά διαστήματα είχαν ανεγερθεί φρούρια, πυροβολεία και προμαχώνες.

2: Οι πυροβολαρχίες του Κιουταχή με τις οποίες πολιορκούσε το Μεσολόγγι.

3,4,5,6: Οχυρωμένες νησίδες εντός της Λιμνοθάλασσας, οι οποίες προστάτευαν το Μεσολόγγι από το θαλάσσιο μέτωπο. 3: Αιτωλικό-Ντολμάς, 4: Μαρμαρού, 5: Κλείσοβα, 6: κεντρικόΒασιλάδι.

Με κόκκινο αστερίσκο σημειώνονται οι βάσεις των ειδικών αβαθών κανονιοφόρων, οι οποίες αποτελούσαν τον στολίσκο της Λιμνοθάλασσας υπό τον Μαχμούτ.

Ναυτικές συμπλοκές

E/1,E/2,E/3: Τα διαδοχικά αγκυροβόλια του Ελληνικού Στόλου κατά το διάστημα 7-15 Ιανουαρίου 1826 κατά τη διάρκεια των προσπαθειών ανεφοδιασμού του Μεσολογγίου.

T/1,T/3: Εφεδρικές οθωμανικές μοίρες, οι οποίες ναυλοχούσαν στο Κρουονέρι.

T/2: Ισχυρή οθωμανική μοίρα επιτηρούσα τον όρμο του Μεσολογγίου.

K: Αραγμένη οθωμανική κορβέτα, την οποία ο πυρπολητής Πολίτης ανατινάζει τη νύκτα της 15ης Ιανουαρίου.

E/4, T/4: Ναυμαχία μεταξύ των αντίπαλων στόλων το πρωί της 16ης Ιανουαρίου, κατά την οποία οθωμανική επίθεση εναντίον των ελληνικών πλοίων απέτυχε. Στη συνέχεια, ο Οθωμανικός Στόλος επαναπλέει στην Πάτρα, ο Ελληνικός στο Μεσολόγγι.

E/5: Αγκυροβόλιο του Ελληνικού Στόλου προ Τουρλίδος-Αγίος Σώστης κατά το διάστημα 17-23

Ιανουαρίου, οπότε μέσω των νησίδων Βασιλαδίου και Κλείσοβας, καταφέρνει να αποβιβάσει το σύνολο των εφοδίων στοΜεσολόγγι. Ύστερα ο Ελληνικός Στόλος επανέπλευσε στις βάσεις του.

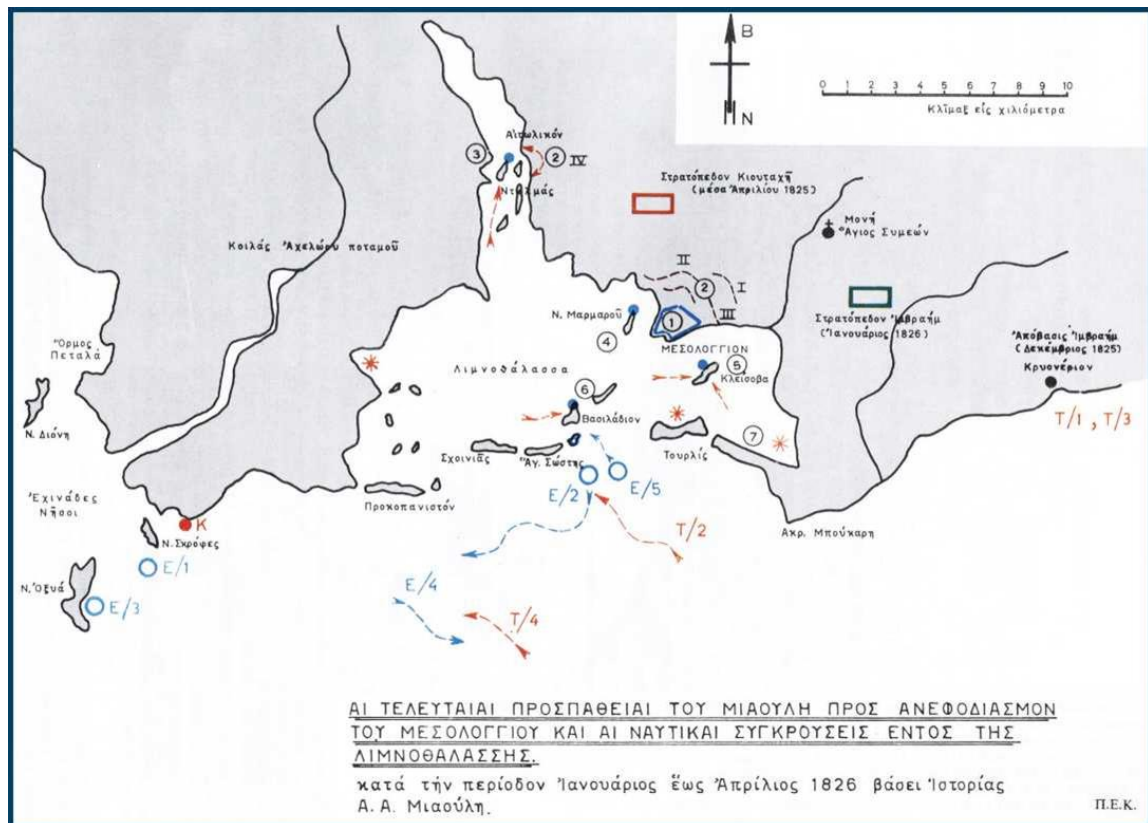
Συνδυασμένες επιχειρήσεις

Ο Ιμπραήμ καταλαμβάνει τις οχυρωμένες νησίδες, οι οποίες προστάτευαν το Μεσολόγγι.

Στις 26 Φεβρουαρίου καταλαμβάνεται το Βασιλάδι, στις 28 Φεβρουαρίου ο Ντολμάς και την 1η Μαρτίου η πόλη Αιτωλικού. Στην Κλείσοβα οι ελληνικές δυνάμεις αντιτάσσουν σθεναρή αντίσταση και αποκρούουν τις επιθέσεις του Ιμπραήμ.

Ανεπιτυχής απόπειρα ανεφοδιασμού

31 Μαρτίου-8 Απριλίου ο Ελληνικός Στόλος αποτυγχάνει να ανεφοδιάσει το Μεσολόγγι λόγω της συντριπτικής υπεροχής του εχθρού σε ναυτικές μονάδες και της απώλειας των οχυρωμένων νησίδων.

Το 1824, ο Αστιγξ υπέβαλε μια αναφορά στην ελληνική Κυβέρνηση για την ανάγκη απόκτησης ενός ατμοκίνητου πλοίου. Μετά από έντονες προσπάθειες, προσφέροντας και μέρος της ατομικής του περιουσίας, η Κυβέρνηση αποφάσισε να το αποκτήσει. Ο ίδιος ο φλογερός φιλέλληνας φρόντισε για τη ναυπήγησή της και ήταν ο κυβερνήτης της από την κάθοδο του πλοίου στην Ελλάδα μέχρι και τον θάνατό του. Το *Καρτερία* κατέπλευσε στο Ναύπλιο την 4^η Σεπτεμβρίου.

1827

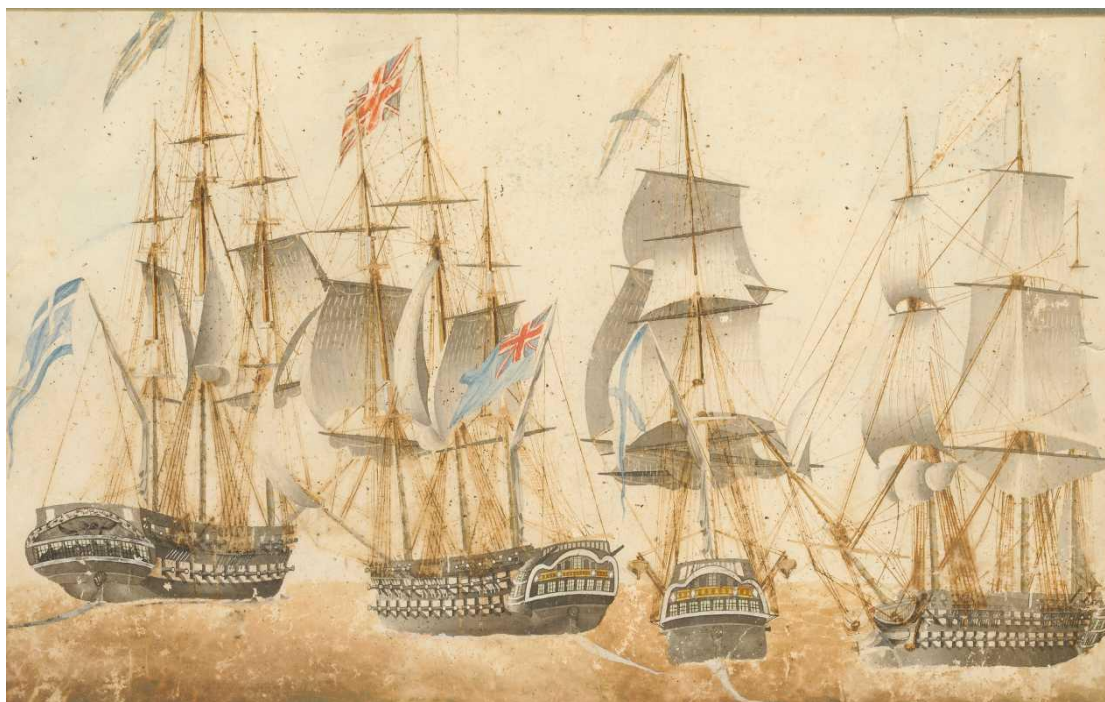
Η κατάληψη του Μεσολογγίου οδήγησε τους Επαναστάτες στην αντίληψη ότι υπήρχε πλέον ανάγκη για δημιουργία τακτικών και οργανωμένων ενόπλων δυνάμεων προς αντιμετώπιση των Αιγυπτιακών, οι οποίες είχαν οργανωθεί και εκπαιδευθεί από Ευρωπαίους. Γι' αυτόν το λόγο, ανέθεσαν την Αρχιστρατηγία του Στρατού στον στρατηγό Ρίτσαρντ Τσωρτς (*Sir Richard Church*) και την ηγεσία του Ναυτικού στον ναύαρχο Αλεξάντερ Τόμας Κόχραν (*Thomas Cochrane*).

Ο Τσωρτς είχε καταταγεί από μικρός στον βρετανικό στρατό και είχε πολεμήσει στους πολέμους εναντίον του Ναπολέοντα. Στη συνέχεια, μετείχε στην κατάληψη της Ζακύνθου από τον Βρετανικό Στρατό υπό τον στρατηγό Όσβαλντ. Κατά την περίοδο αυτή γνώρισε αρκετούς Έλληνες Επαναστάτες, όπως για παράδειγμα τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, και δημιούργησε ένοπλα τμήματα από Σουλιώτες και Παργινούς. Αυτά τα τμήματα όμως διαλύθηκαν από την αγγλική Κυβέρνηση μετά τη δημιουργία της «Ιονίου Πολιτείας» υπό την επικυριαρχία της. Τότε ο Τσωρτς διαφώνησε και έφυγε για το Βασίλειο των Δύο Σικελιών, όπου και τέθηκε υπό τις διαταγές του βασιλιά Φερδινάνδου. Από εκεί παρακολουθούσε την εξέλιξη της Ελληνικής Επανάστασης και το 1827 κατήλθε στην Ελλάδα για να προσφέρει τις υπηρεσίες του.

Ο Κόχραν από την άλλη, είχε λαμπρή σταδιοδρομία στο βρετανικό Βασιλικό Ναυτικό με την αντιμετώπιση της πειρατείας, καθώς και εναντίον του Γαλλικού Στόλου. Στη συνέχεια, όταν αποστρατεύθηκε, ασχολήθηκε με την πολιτική και αναγκάστηκε να εκπατρισθεί και να φύγει για τη Χιλή, όπου βοήθησε τους Νοτιοαμερικανούς Επαναστάτες να δημιουργήσουν αξιόμαχο στόλο εναντίον των Ισπανών. Με αυτόν το στόλο, μάλιστα, κατέλαβε πολλά οχυρωμένα λιμάνια και πλοία των Ισπανών. Τον Μάρτιο του 1827, έφτασε στην Ελλάδα.

Στην Γ' Εθνική Συνέλευση στην Τροιζήνα τη 19^η Μαρτίου, αποφασίστηκαν με ψηφίσματα τα εξής: πρώτον, η δημιουργία Εθνικού Στόλου και δεύτερον, ο διορισμός του Τσωρτς ως αρχιστράτηγου του Ελληνικού Στρατού και του Κόχραν ως στόλαρχου του Ελληνικού Ναυτικού. Το πρόβλημα που προέκυψε σε αυτή την ανάθεση καθηκόντων ήταν η υπερβολική εξουσία που έδινε σε αυτούς τους δύο άνδρες. Ιδίως στην περίπτωση του Κόχραν, αυτό δημιούργησε αρκετά προβλήματα. Ακολούθησε η πτώση της Ακρόπολης των Αθηνών, εφόσον οι Κόχραν και Τσωρτς δεν ενστερνίστηκαν τις συμβουλές του Καράϊσκάκη. Συγκεκριμένα, ο Καράϊσκάκης πίστευε ότι ο Κιουταχής δεν έπρεπε να αντιμετωπιστεί με κατά μέτωπον επίθεση λόγω της έλλειψης ιππικού και τακτικού στρατού.

Ο Τσωρτς αλλά και ο Κόχραν, ο οποίος στο μεταξύ είχε φτάσει ως επικεφαλής ναυτικής μοίρας 17 πλοίων -8 υδραίμων και ψαριανών, 7 σπετσιώτικων και των δύο νέων Ελλάς και Καρτερία- υποστήριζαν ότι έπρεπε να γίνει άμεση επίθεση κατά του εχθρού. Αυτή η άποψη των Τσωρτς και Κόχραν οδήγησε στην ήττα και την κατάληψη της Ακρόπολης από τον εχθρό τον Μάιο του 1827 (Μάχη του Αναλάτου).

Από την άλλη πλευρά, ο Ιμπραήμ, ενώ το 1826 διενεργούσε λεηλασίες, ένα έτος μετά (1827) άλλαζε την τακτική του. Κατά τη διάρκεια της επιδρομής του στη δυτική Πελοπόννησο άρχισε να προσέχει τους κατοίκους, να συγχωρεί όσους προσκυνούσαν, να πληρώνει για όσα προμηθευόταν για τον στρατό του, με αποτέλεσμα να κλονίζεται σταδιακά το ηθικό των Επαναστα-

τών. Ο Κολοκοτρώνης όμως αντέδρασε άμεσα, διέταξε να πάρουν τα όπλα όλοι οι κάτοικοι ηλικίας από 15 έως 60 ετών και από τους προσκνημένους εκτέλεσε τον πιο επιφανή, τον Νενέκο. Αν και το κακό κάπως περιορίστηκε, αργότερα αποβιβάστηκαν στο Ναυαρίνο 4.000 ακόμη στρατιώτες με μεταγωγικά συνοδεία 15 πολεμικών.

Στη συνέχεια, έγινε γνωστό ότι ο Ιμπραήμ σχεδίαζε επίθεση εναντίον των νήσων Σπετσών και Ύδρας. Αυτό προκάλεσε πανικό στους κατοίκους των Σπετσών, όπως ήταν αναμενόμενο και εύλογο. Έτσι, αποφάσισαν να μετοικήσουν στην Ύδρα που εθεωρείτο μια καλύτερα οχυρωμένη τοποθεσία. Η Επανάσταση μετά την πτώση του Μεσολογγίου έφτασε σε μεγάλη κρίση, διότι οι ελεύθερες περιοχές ήταν μόνο η Ύδρα, οι Σπέτσες, η Σάμος, το Ναύπλιο και η Μάνη. Οι ελπίδες που είχαν στηριχθεί στους Κόχραν και Τσωρτς διαψεύστηκαν, το ηθικό των Ελλήνων έπεσε στο ναδίρ, ενώ συγχρόνως ο Ιμπραήμ σκόπευε να κατακτήσει την Ύδρα, την οποία αποκαλούσε *Μικρή Αγγλία*.

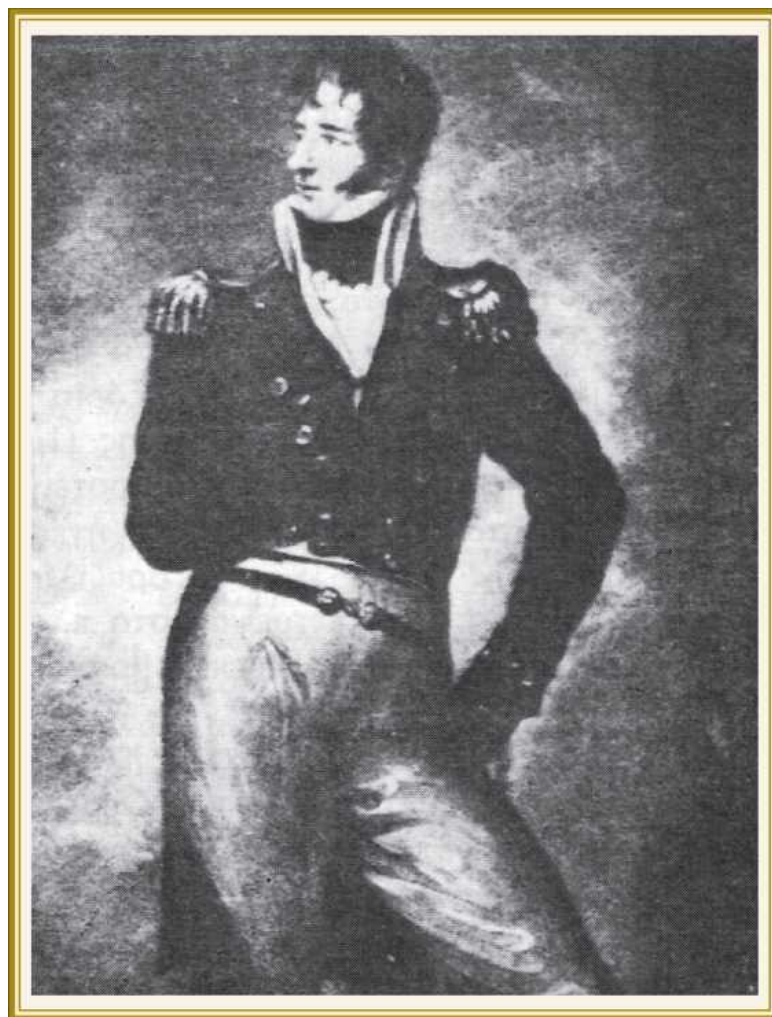
Ενώ λοιπόν η κατάσταση ήταν τέτοια, ο Κόχραν συνέλαβε σχέδιο προσβολής του Αιγυπτιακού Στόλου στη βάση του, την Αλεζάνδρεια, με τα πυρπολικά και τα πυροβόλα των πλοίων του. Στις 17 Ιουνίου λοιπόν, εμφανίζεται με τον Ελληνικό Στόλο -τον οποίο αποτελούσαν 22 πλοία, μεταξύ αυτών και τα *Καρτερία* και *Ελλάς*- έξω από το λιμάνι της Αλεζάνδρειας. Είχε μάλιστα καμουφλάρειτα πολεμικά με τέτοιο τρόπο, ώστε ο Ελληνικός Στόλος να ομοιάζει με νηοπομπή. Η επιχείρηση όμως απέτυχε, γιατί έγινε το λάθος να καταστραφεί ένα αιγυπτιακό πολεμικό που βρισκόταν έξω από το λιμάνι με πυρπολικό. Αποτέλεσμα ήταν η παρουσία του Ελληνικού Στόλου να γίνει αντιληπτή και ο Αιγυπτιακός να εξέλθει του λιμένος προς καταδίωξή του.

Ενώ λοιπόν η κατάσταση στην επαναστατημένη Ελλάδα ήταν ιδιαίτερα δυσχερής, οι Μεγάλες Δυνάμεις άρχισαν να μεταβάλλουν τις διαθέσεις τους απέναντι στην Επανάσταση. Αυτή η μεταβολή θα οδηγήσει στη δυναμική τους παρέμβαση, οδηγώντας τους Έλληνες στην ελευθερία. Στην αρχή, οι Μεγάλες Δυνάμεις με πρωτεργάτη τον Μέτερνιχ της Αυστροουγγαρίας, ήταν εντεταγμένες στην *Ιερά Συνμαχία*, σκοπός της οποίας ήταν να καταπνίξει κάθε επανάσταση που μπορούσε να κλονίσει τον θεσμό της μοναρχίας στην Ευρώπη. Κάτω από αυτό το πρίσμα γινόταν αντιληπτή και η περίπτωση της Ελλάδας.

Πρώτη η Αγγλία, θεωρώντας τα γεγονότα στην Ελλάδα δάκτυλο της Ρωσίας, αποστασιοποιήθηκε ήδη από το 1823, όταν με τον υπουργό Εξωτερικών Τζωρτζ Κάνινγκ (*George Canning*) αναγνώρισε τον θαλάσσιο αποκλεισμό, τον οποίο είχε επιβάλει ελληνική Κυβέρνηση. Αναγνώρισε δηλαδή αυτό που λέγεται στη γλώσσα της Διπλωματίας *το δικαίωμα του εμπολέμου*. Επομένως, αναγνώρισε εμμέσως (*defacto αναγνώριση*) ότι υπήρχε μια νόμιμη πολιτική αρχή στην Ελλάδα.

Οι ναύαρχοι των Μεγάλων Δυνάμεων που εξαφάνισαν τον Οθωμανικό Στόλο στο Ναυαρίνο.
 Κατά σειρά από αριστερά προς τα δεξιά: Έντουαρντ Κόδριγκτον (Αγγλία), Λογγίνος Πέτροβιτς Χένδεν
 (Ρωσία) και Ερρίκος Γκωτιέ κόμης του Ρινύ (Δερινύ-Γαλλία).

Ναυμαχία του Ναυαρίνου

Ερμηνευτικό Υπόμνημα Ναυμαχία του Ναυαρίνου

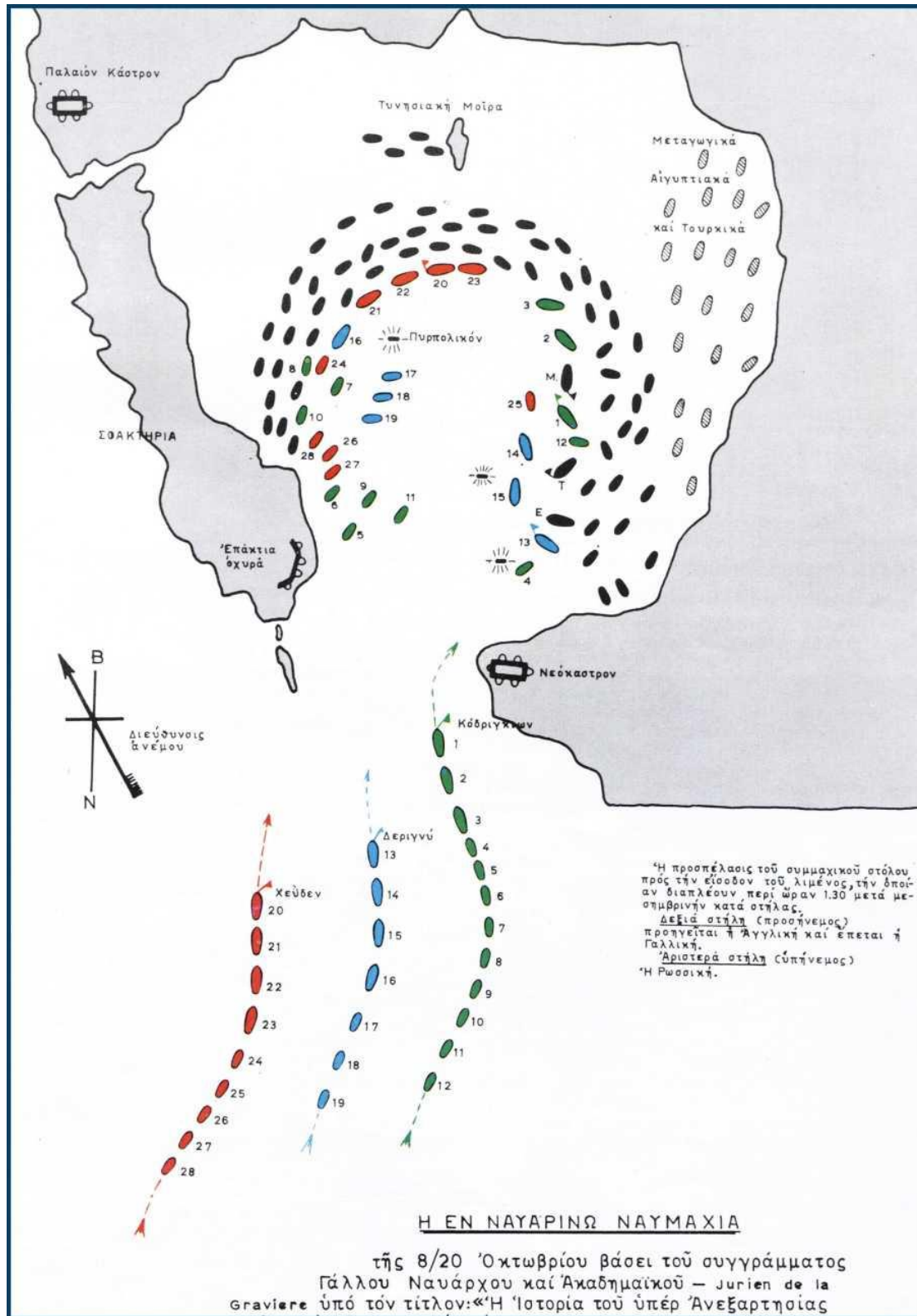
Ημερομηνία: 20 Οκτωβρίου 1827

Αντίπαλοι: Συμμαχικός Στόλος - αγγλική μοίρα (Κόδριγκτων) 12 πλοία (3 πλοία γραμμής, 4 φρεγάτες, 5 κορβέτες καί μικρότερα πλοία) - γαλλική μοίρα (Δεριγνύ) 7 πλοία (3 πλοία γραμμής, 2 φρεγάτες, 2 κορβέτες) - ρωσική μοίρα (Χέυδεν) 8 πλοία (4 πλοία γραμμής, 4 φρεγάτες). Σύνολο πλοίων 27 ή 28 με 1.300 ή 1.270 πυροβόλα καί 17.000 άνδρες. Ενωμένος Οθωμανικός Στόλος - σουλτανική μοίρα (Ταχήρ πασά) 20 πλοία (1 πλοίο γραμμής, 6 φρεγάτες, 7 κορβέτες, 6 πάρωνες) - αιγυπτιακή μοίρα (Μωχαρέμ μπέη) 69 πλοία (2 πλοία γραμμής, 11 φρεγάτες, 23 κορβέτες, 27 πάρωνες καί άλλα μικρότερα, 6 πυρπολικά. Σύνολο πλοίων 89 με 2.300 ή 2.100 πυροβόλα καί 25.000 άνδρες.

Σκοπός του Συμμαχικού Στόλου, ο οποίος αγκυροβόλησε εντός του κόλπου του Ναυαρίνου ήταν να εξαναγκάσει τον Ιμπραήμ να συμμορφωθεί με τους όρους της Ιουλιανής Συνθήκης του Λονδίνου (1827).

Η Ναυμαχία του Ναυαρίνου έγινε «επ' ακύρα». Τα πλοία δηλαδή αμφοτέρων των στόλων ήταν αγκυροβολημένα. Συγκεκριμένα: αγγλική μοίρα- 1: Ασία, 80 πυροβόλα, 2: Γένοβα, 74, 3: Αλβιών, 74, 4: Ντάρμουθ, 44, 5: Κάμπριαν, 46, 6: Γλασκώβη, 46, 7: Τάλμποτ, 28, 8: Ρόδον, 40, 9: Μοσκίτο, 10: Μπρισκ, 11: Φίλο μήλη, 12: Χπ'τ. Γαλλική μοίρα- 13: Σειρήν, 58 πυροβόλα, 14: Σκιπίων, 74, 15: Τρίντεντ, 82, 16: Μπρεσλάον, 40, 17: Αρμίδα, 18: Δάφνη, 19: Αλκνών. Ρωσική μοίρα- 20: Αζόφ, 74 πυροβόλα- 21 Εζεκήλ, 74, 22: Γκανγκούτ, 74, 23: Αλέξανδρος, 44, 24: Άλεξ Νιούσκι, 74, 25: Ελένη, 44, 26: Κωνσταντίνος, 44, 27: Κάστωρ, 44. Ναυαρχίδες Οθωμανικού Στόλου: Τ-Ταχήρ πασά, Μ-Μωχαρέμ μπέη.

Από της 2:30 μ.μ. μέχρι της 7 μ.μ. ο Συμμαχικός Στόλος εξαφάνισε τον ενωμένο Οθωμανικό με το πυροβολικό. Απώλειες Οθωμανών: 6.000 άνδρες. Απώλειες συμμάχων: 654 (272 Αγγλος 184 Γάλλοι καί 198 Ρώσοι).

Όταν ο Τζωρτζ Κάνινγκ έγινε πρωθυπουργός (1827), προώθησε έντονα την ελληνική υπόθεση και παρέσυρε στις θέσεις του τον νέο τσάρο Νικόλαο αλλά και τον βασιλιά της Γαλλίας Κάρολο Γ. Ο τελευταίος μάλιστα, αν και ο θεσμός της Βασιλείας είχε περάσει έντονους κλυδωνισμούς, πείστηκε λόγω του έντονου φιλελληνικού ρεύματος στην κοινή γνώμη της χώρας του. Αποτέλεσμα ήταν η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία να υπογράψουν την *Ιονλιανή ή Συνθήκη του Λονδίνου* (6 Ιουλίου 1827).

Αυτή η τριμερής συνθήκη προέβλεπε την άμεση ανακωχή των εμπολέμων, έτσι ώστε να διενεργηθούν διαπραγματεύσεις για τη δημιουργία κάποιου είδους ελληνικού κράτους, το οποίο όμως θα πλήρωνε φόρο υποτελείας στον Σουλτάνο. Οι Οθωμανοί όμως, δεν δέχθηκαν τα γεγονότα. Κατόπιν τούτου, οι Μεγάλες Δυνάμεις συγκρότησαν ενωμένο στόλο και τον απέστειλαν στο Αιγαίο για να εφαρμοστεί η συνθήκη. Η μοίρα του αγγλικού στόλου ήταν υπό τον Κόδριγκτον (*Sir Edward Codrington*), η γαλλική υπό τον Δεριγνύ (*Marie Henri Daniel Gauthier, comte de Rigny*) και η ρωσική υπό τον Χέυδεν (*Lodewijk van Heiden*).¹⁹

Η ελληνική Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων μεταξύ Συμμάχων και Ιμπραήμ κι ενώ η προθεσμία είχε λήξει, αποφάσισε να αδράξει την ευκαιρία και να ελευθερώσει τον Κορινθιακό και τον Πατραϊκό Κόλπο. Διέταξε λοιπόν, τον Κόχραν να βομβαρδίσει τις οχυρωμένες νησίδες προ του Μεσολογγίου και τον Αστιγγά, αφού διεισδύσει στον Κορινθιακό Κόλπο και καταστρέψει οθωμανική μοίρα πολεμικών που ορμούσε στην Ιτέα, να παραμείνει στον Κορινθιακό και Πατραϊκό για να καλύπτει της χερσαίες ελληνικές δυνάμεις υπό τον Τσωρτζ, οι οποίες θα απελευθέρωναν τη δυτική Ελλάδα. Πράγματι, μοίρα του Ελληνικού Στόλου υπό τον Αστιγγά όχι μόνο κατέστρεψε την οθωμανική μοίρα, αλλά και το επάκτιο πυροβολείο.

Ο Ιμπραήμ τότε αποφάσισε να στείλει δύο μοίρες, μία υπό τον Μουσταφά-Πασά και μία υπό τον ίδιο, στον Κορινθιακό και στον Πατραϊκό Κόλπο για να ανασυστήσει την κυριαρχία του. Οι δύο μοίρες όμως, αποκρούστηκαν από την αγγλική μοίρα και πλέον έγινε πεποίθηση στους ναυάρχους των Μεγάλων Δυνάμεων ότι μια δυναμική παρέμβαση από μέρους τους ήταν απαραίτητη, προκειμένου να εφαρμοστεί η συνθήκη.

Στις 20 Οκτωβρίου 1827, έγινε η Ναυμαχία του Ναβαρίνου. Ο συμμαχικός στόλος κατέστρεψε ολοσχερώς τον ενωμένο Οθωμανικό Στόλο. Πέραν του ότι σχεδόν όλος ο Οθωμανικός Στόλος χάθηκε, οι απώλειες σε ανθρώπινο δυναμικό ήταν επίσης τεράστιες· συγκεκριμένα, έχασαν 6.000 άνδρες, σε αντίθεση με τους Συμμάχους που έχασαν μόλις 654.

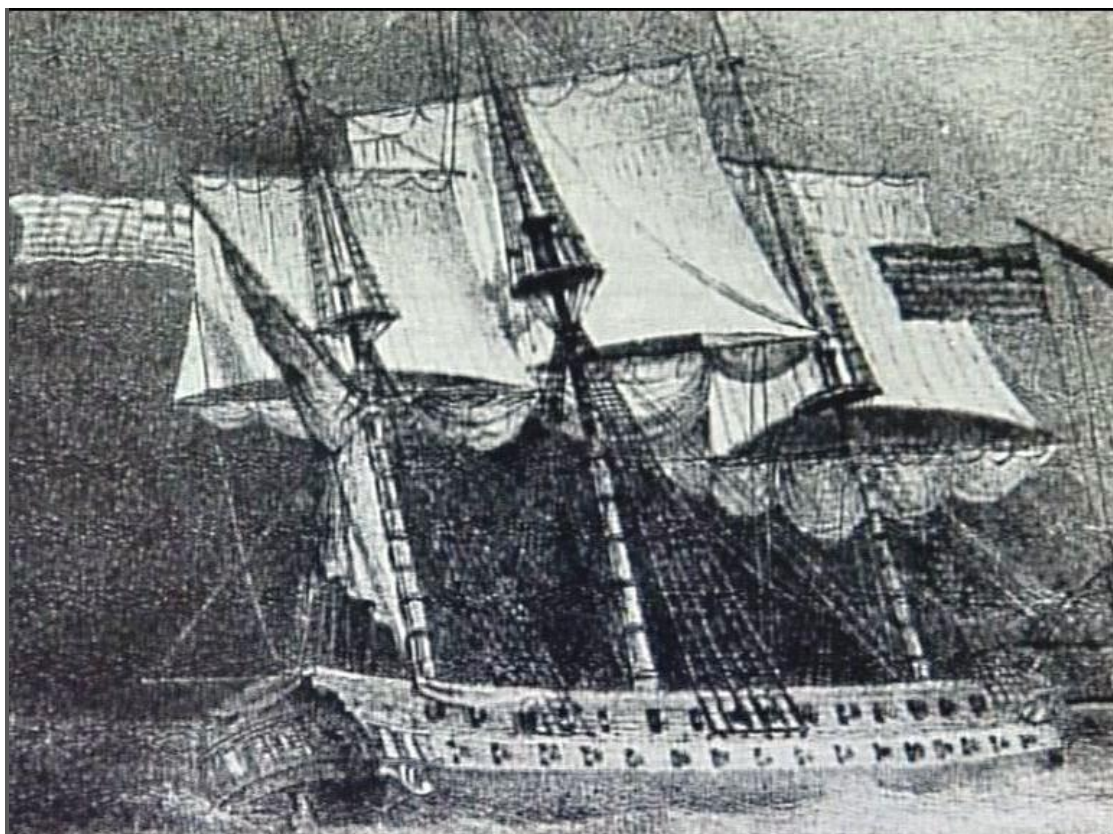
Επομένως, ο πανίσχυρος Οθωμανικός Στόλος δεν υπήρχε πλέον και η Οθωμανική Αυτοκρατορία έπρεπε ως εκ τούτου να υποχωρήσει, καθώς το Ελληνικό Ζήτημα ήδη είχε τεθεί σε διεθνή φόρα με τις κυριότερες Μεγάλες Δυνάμεις να συζητούν για τα εδάφη και το νομικό καθεστώς του μελλοντικού ελληνικού κράτους. Η Ναυμαχία του Ναβαρίνου υπήρξε μάλιστα η αιτία της κήρυξης ενός ακόμα ρωσοτουρκικού πολέμου τον Απρίλιο του 1828, ο οποίος έληξε με ήττα των Οθωμανών. Μετά από αυτά τα γεγονότα, η Οθωμανική Αυτοκρατορία αναγκάστηκε να σεβαστεί τις συνθήκες.

Προσαλέντης Α., Υποδοχή του Μιάούλη στην Ύδρα.

Η Ναυμαχία της Τενέδου (1822). Γερμανική έγχρωμη λιθογραφία. Μουσείο Μπενάκη.

Η φρεγάτα Ελλάς, ένα από τα λαμπρότερα και σημαντικότερα πλοία του Εθνικού Στόλου. Ανατινάχθηκε την 11 Αυγούστου 1831 με διαταγή του Μιαούλη κατά τη διάρκεια των γεγονότων του Πόρου. Λεπτομέρεια από λιθογραφία μαζί με το Καρτερία. Εθνικό και Ιστορικό Μουσείο.

Κεφάλαιο 2

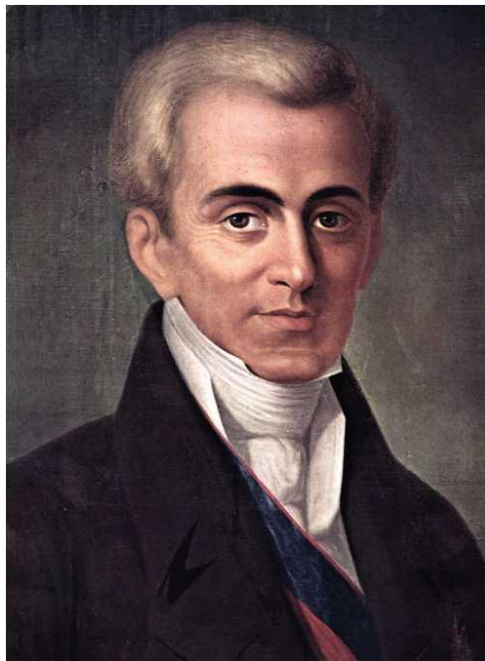
Ο δύσκολος τοκετός:

Προς τη δημιουργία Εθνικού Στόλου (1828-1833)

1. Η άφιξη του Ι. Καποδίστρια στην Ελλάδα και η τότε κατάσταση της χώρας

Από το 1828 έως το 1833 επικρατεί έντονη αστάθεια στην Ελλάδα. Η Επανάσταση είχε αφήσει καμένη γη. Τα χωράφια είχαν μείνει ακαλλιέργητα, πόλεις και χωριά είχαν ερημωθεί, ενώ η ανυπαρξία πολιτικών δομών δημιουργούσε όχι μόνο οικονομική καχεξία, αλλά και κοινωνικές ταραχές. Ο επί αιώνες εδραιωμένος τοπικισμός δρούσε πολλές φορές ανασταλτικά στην οργάνωση μιας κεντρικής διοίκησης. Αυτή η σύγκρουση θα επηρεάσει και το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό.

Η Ελληνική Επανάσταση δεν είχε τελειώσει, παρόλο που οι Ευρωπαϊκές Δυνάμεις είχαν καταλήξει στη δημιουργία κάποιου είδους ελληνικού κράτους. Πολλά προβλήματα εξακολουθούσαν να είναι άλυτα, όπως τα εδαφικά όρια του νεοσύστατου κράτους και η φύση του, αν θα είναι δηλαδή ανεξάρτητο ή αυτόνομο, καθώς στη δεύτερη περίπτωση θα έπρεπε να πληρώνει φόρο υποτελείας στον σουλτάνο. Στην Ελλάδα, είχαν παραμείνει αρκετές οθωμανικές δυνάμεις και η εκκαθάρισή τους ήταν επείγουσα, γιατί όσες περιοχές περνούσαν στον ελληνικό έλεγχο, θα ήταν διεκδικήσιμες για το μελλοντικό κράτος.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, θα αποβιβαστεί στην Αίγινα στις 11 Ιανουαρίου του 1828 ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, ο Ιωάννης Καποδίστριας. Εκεί τον ανέμεναν η Αντικυβερνητική Επιτροπή, η Βουλή, Οί τοπικές αρχές και χιλιάδες λαού που του επιφύλαξαν αποθεωτική υποδοχή. Ο Καποδίστριας αποβιβάστηκε από λέμβο, στην οποία ήταν

αναρτημένη η Ελληνική Σημαία, ενώ παράλληλα Οί τρεις πλοίαρχοί των Ξένων πολεμικών που τον συνόδευαν, χαιρέτισαν με κανονιοβολισμούς τον Κυβερνήτη καί για πρώτη φορά, και την Ελληνική Σημαία.

2. Συγκεντρωτική Πολιτική του Ι. Καποδίστρια

2.1. Η πολιτική οργάνωση επί Ι. Καποδίστρια

Ο Καποδίστριας έχοντας να αντιμετωπίσει όλη αυτή την κατάσταση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να εφαρμόσει συγκεντρωτική διοίκηση προκειμένου να επιλυθούν κατά το δυνατόν τα προβλήματα. Έτσι, αυτή η λογική θα χαρακτηρίζει όλες του τις μεταρρυθμίσεις, από το κυβερνητικό ζήτημα μέχρι και τα στρατιωτικά. Η νομοθετική και εκτελεστική εξουσία συγκεντρώθηκε στο πρόσωπο του Κυβερνήτη, ενώ υπήρχε και ένα γνωμοδοτικό όργανο το Πανελλήνιον. Στην επιλογή ανθρώπων για τις ανώτερες κυβερνητικές θέσεις ακολούθησε κριτήρια αξιολογικά, προσπαθώντας παράλληλα να συγκεράσει και τα συμφέροντα των γαιοκτημόνων της Πελοποννήσου και των πλοιοκτητών της Ύδρας. Στο ίδιο πνεύμα ήταν και η αναβολή της Εθνοσυνέλευσης.

2.2. Η οργάνωση του Πολεμικού Ναυτικού από τον Ι. Καποδίστρια

Την ανώτατη ηγεσία του Στρατού καί του Στόλου ασκούσε ο ίδιος ο Καποδίστριας, ενώ η θέση του αρχιστρατήγου, η οποία είχε δημιουργηθεί από την Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας, καταργήθηκε σιωπηρά καί ο Τσώρτς (Church) τοποθετήθηκε διοικητής του Στρατού της Δυτικής Ελλάδος, διατηρώντας μόνο τυπικά τον τίτλο του αρχιστρατήγου.

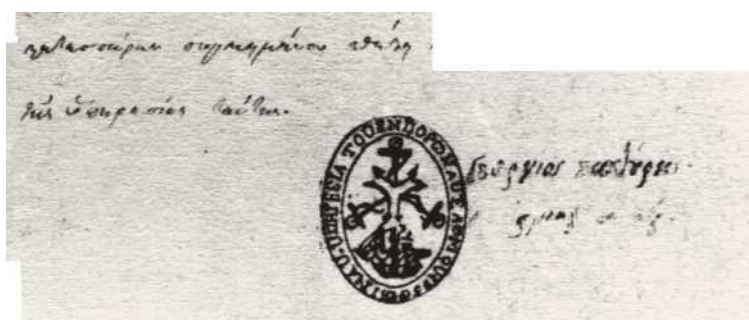
Η ηγεσία του Στόλου, μετά την αποχώρηση του Κόχραν τον Δεκέμβριο του 1827, ρυθμίστηκε ως εξής: την αρχηγία της Μοίρας του Αιγαίου την είχε ο Μιάούλης και την αρχηγία του υπαγόμενου σε αυτή Στολίσκου των Πυρπολικών ο Κανάρης· τη Μοίρα Ακτών Μεσσηνίας ανέλαβε ο Εεώργιος Σαχτούρης, ο οποίος επιφορτίστηκε και με τον θαλάσσιο αποκλεισμό από την Πρέβεζα ως την Κρήτη· την αρχηγία της Μοίρας Ευβοϊκού ανέλαβε ο Εεώργιος Σαχίνης, ενώ τη Μοίρα Κορινθιακού, η οποία αργότερα μετονομάστηκε σε Μοίρα Δυτικής Ελλάδος, ανέλαβε ο πλοίαρχος Αστίγξ, μετά τον θάνατο αυτού ο Μπασάνος και τέλος, ο Αντώνιος Κρίεζής.

Ο Καποδίστριας συγκρότησε τον Ιανουάριο του 1828 ένα νέο όργανο το Πολεμικό Συμβούλιο, το οποίο προοριζόταν για τον Στρατό και τον Στόλο. Σε αυτό, προήδρευε ο ίδιος ο Κυβερνήτης. Στη συνέχεια, συστάθηκε το Εθνικό Φροντιστήριο, το οποίο υπαγόταν στο Πολεμικό Συμβούλιο και ασχολούταν με οικονομικές υποθέσεις. Υπεύθυνος για το Ναυτικό στην επιτροπή αυτή ήταν ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, ο οποίος ήταν και μέλος του Πολεμικού Συμβουλίου. Ο Κυβερνήτης τοποθέτησε τον Μαυροκορδάτο για να δώσει προβάδισμα στην αγγλική επιρροή έναντι της γαλλικής. Υπεύθυνος του Στρατού ορίστηκε ο αδερφός του Κυβερνήτη, Βιάρος Καποδίστριας και ο Κωνσταντίνος Ζωγράφος υπεύθυνος των αποθηκευμένων στον Πόρο υλικών πολεμοφοδίων.

Τον Σεπτέμβριο του 1829, με το ΑΔ¹ ψήφισμα περί διοργανισμού του υπουργικού συστήματος καταργήθηκαν τα τρία τμήματα του Πανελληνίου, καθώς και το υπαγόμενο σε αυτό Γενικό Φροντιστήριο· δημιουργήθηκαν λοιπόν, έξι υπουργεία –Φροντιστήρια λέγονταν τότε- μεταξύ των οποίων και το επί των Στρατιωτικών και Πολεμικού Ναυτικού. Λίγο αργότερα το Φροντιστήριο αυτό μετονομάστηκε σε Γραμματεία και διαχωρίστηκε την 1η Απριλίου του 1830 σε δύο ανεξάρτητες Γραμματείες, των Ναυτικών και των Στρατιωτικών. Γραμματέας επί των Ναυτικών παρέμεινε μέχρι τον Ιούλιο του 1831 ο Βιάρος Καποδίστριας και στη συνέχεια, αντικαταστάθηκε από τον Γεώργιο Γλαράκη.

Η διοίκηση του Ναυτικού οργανώνεται το 1828. Συγκεκριμένα, τον Μάρτιο ιδρύεται η Υπηρεσία των Προσωρινών Διευθυντών των Ναυτικών Υποθέσεων του Πόρου με επικεφαλής τον Φραγκίσκο Αστίγξ, ενώ συνδιευθυντής ήταν ο Εμμανουήλ Τομπάζης. Η Υπηρεσία είχε προέλθει από την αναδιοργάνωση της παλαιότερης Επιτροπής επί των Ναυτικών Υποθέσεων, η οποία είχε συσταθεί στον Πόρο τον Μάρτιο του 1827 και για μικρό χρονικό διάστημα ονομαζόταν *Ναυτική Επιτροπή*.

Διαταγή της Ναυτικής Υπηρεσίας του Πόρου, 26 Απριλίου 1831. Εθνικό και Ιστορικό Μουσείο.

Τον Μάρτιο του 1829 οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας διευρύνθηκαν και έγινε ένα είδος ναυαρχείου με αρμοδιότητες που κάλυπταν αυτές ενός Αρχηγείου Στόλου και ενός ανώτατου Ναυτικού Τεχνικού συμβουλίου, ενώ πριν από τη διεύρυνση οι ασχολίες του αφορούσαν μόνο τη διοικητική μέριμνα. Η επίσημη συγκρότηση της έγινε τον Οκτώβριο του 1829 και υπεύθυνοι ορίστηκαν οι ναύαρχοι Γεώργιος Σαχτούρης από την Ύδρα, Γεώργιος Ανδρούτσος από τις Σπέτσες και ο Κωνσταντίνος Κανάρης από τα Ψαρά. Εκείνη την εποχή μετονομάστηκε σε *Ναυτική Υπηρεσία του έν Πάρω Ναυστάθμου*.

Ακόμα και μετά τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων αυτής, τα περιθώρια δράσης της ήταν πολύ στενά. Η Ναυτική Υπηρεσία έκανε μόνο εκθέσεις προς την προϊστάμενη πολιτική αρχή, η οποία και αυτή με τη σειρά της τις προωθούσε στον Κυβερνήτη, καθώς αυτός ήταν ο μόνος αρμόδιος για να αποφασίσει.

Ο Εθνικός Στόλος της εποχής είχε τριών ειδών πλοία:

- πρώτον, αυτά τα οποία είχαν παραγγελθεί από το εξωτερικό και η παραλαβή τους είχε ξεκινήσει από τα μέσα του 1826. Τέτοια ήταν το Ελλάς και η Καρτερία.
- Δεύτερον, αυτά τα οποία περιέρχονταν στο ελληνικό κράτος από αγορές στο εσωτερικό, από καταλήψεις πολεμικών μετά από ναυμαχίες και από κατασχέσεις πειρατικών.

- Τρίτον, αυτά τα οποία είχαν ναυλωθεί ή παραχωρηθεί στην Κυβέρνηση από τους πλοιοκτήτες.

Οι δύο πρώτες κατηγορίες ονομάζονταν εθνικά πλοία, ενώ τα της τρίτης κατηγορίας ονομάζονταν πλοία σε εθνική υπηρεσία και ήταν όπως τα σημερινά επίτακτα. Δεν ήταν δυνατόν να αλλάξει ο ιδιοκτήτης του ούτε να χρησιμοποιηθούν σε εμπορικές αποστολές άνευ της αδείας αυτού. Ο Εθνικός Στόλος είχε την ανάγκη αυτών των σκαφών λόγω των λίγων πλοίων που διέθετε εκείνη την εποχή. Σύμφωνα με τις εκθέσεις του Α. Μαυροκορδάτου στις Εθνοσυνελεύσεις του 1829, τα εθνικά πλοία της εποχής αποτελούνταν από τα τριάντα έξι που βρίσκονταν στον Πόρο (άχρηστα και εν μέρει χρήσιμα), ενώ σε ενέργεια βρίσκονταν πενήντα έξι. Ο αριθμός εθνικών πλοίων την εποχή αυτή εξηγείται από το γεγονός ότι μόλις είχαν εξουδετερωθεί οι πειρατές στις Βόρειες Σποράδες και στη Εραμβούσα.

Εία να καλυφθούν οι κρατικές ανάγκες, η Κυβέρνηση αποφάσισε την αγορά πλοίων από τους αγωνιστές. Συγκεκριμένα, το μπρίκι του Ν. Αποστόλη και εκείνα των Μπόμπολη, Τσαμαδού και Ειαννίτσου, καθώς και την κορβέτα του Τομπάζη. Τον Οκτώβριο του 1831 τα εθνικά πλοία μειώθηκαν σε 44 λόγω της καταστροφής στον Πόρο των πλοίων Σπέτσαι, Ελλάς και Ύδρα.

Όσον αφορά την εσωτερική υπηρεσία, ο Καποδίστριας δεν επεδίωξε να θεσπίσει έναν γενικό οργανισμό του Ναυτικού, αλλά προτίμησε να επεμβαίνει συνεχώς σε περιορισμένης έκτασης ζητήματα, διότι υπήρχε ο φόβος ότι οι ριζοσπαστικές μεταβολές που θα επέφερε ένας γενικός οργανισμός Ναυτικού, θα προκαλούσε πολλές αντιδράσεις.

Δεν καθορίστηκε με κανονισμό ούτε η ιεραρχία ούτε ο τρόπος εξέλιξης των αξιωματικών. Από το Διάταγμα της Μισθοδοσίας του Ιουνίου του 1830 φαίνεται ότι εκτός από τον βαθμό του ναυάρχου που είχε απονεμηθεί στον Μιαούλη, υπήρχαν ακόμα οι εξής βαθμοί:

- πλοίαρχοι α και β' τάξεως,
- υποπλοίαρχοι α και β' τάξεως,
- σημαιοφόρος και
- δόκιμος.

Σημασία όμως έχει το γεγονός ότι πλέον το κράτος είναι εκείνο που απονέμει τους βαθμούς και όχι οι δημογεροντίες των νήσων. Οι βαθμοφόροι έπρεπε πλέον να αποκτούν τα αντίστοιχα κρατικά διπλώματα ανάλογα με τον βαθμό και τη θέση τους, γεγονός που έδωσε τη δυνατότητα στο κράτος να επιλέγει το προσωπικό του Ναυτικού. Αυτή η τακτική οδήγησε στη δραστική μείωση των αξιωματικών, ιδίως μετά τη στάση στον Πόρο. Έτσι, το 1831 υπήρχαν τρεις αντιναύαρχοι, δύο πλοίαρχοι α τάξεως, εννέα δευτέρας και εκατόν πενήντα υποπλοίαρχοι και υπαξιωματικοί.

Το σύστημα αυτό της επιλογής βαθμοφόρων μέσω των κρατικών διπλωμάτων προκάλεσε την αντίδραση των παλαιών ναυμάχων. Ο Καποδίστριας, για να τους ηρεμήσει, διέταξε τον Μάρτιο του 1831 την ίδρυση του Ναυτικού Ταξιαρχικού Σώματος, το οποίο δεν πρόφτασε να δημιουργηθεί γιατί μεσολάβησαν τα γεγονότα του Πόρου. Αυτό το Ναυτικό Ταξιαρχικό Σώμα θα ήταν απλά μια τιμητική εφεδρεία και δεν θα ανήκε στο κυρίως σώμα του Ναυτικού. Τέλος, δεν υπήρξε νομοθετική ρύθμιση για τη ναυτολογία. Η Κυβέρνηση δεν είχε έλλειμμα πληρωμάτων, λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, απόρροια της οικονομικής κρίσης που είχε πλήξει τα νησιά.

3. Καταστολή της πειρατείας

Το Ελληνικό Ναυτικό έπρεπε πια όχι μόνο να πολεμά τους εχθρούς, αλλά και να αστυνομεύει τις ελληνικές θάλασσες από τους πειρατές στο πλαίσιο της καταπολέμησης της αταξίας και της δημιουργίας νομιμότητας. Οι πειρατές είχαν δύο ορμητήρια, τις Βόρειες Σποράδες και τη Γραμβούσα της Κρήτης.

Η επιχείρηση καταστολής της πειρατείας στις Βόρειες Σποράδες ανατέθηκε από τον Κυβερνήτη στον ναύαρχο Μιαούλη, ο οποίος απέπλευσε στις 18 Φεβρουαρίου του 1828 από τον Πόρο με στολίσκο αποτελούμενο από το δίκροτο Ελλάς, την κανονιοφόρο Φιλελληνίς και μία ένοπλη τράτα. Το κύρος του ναυάρχου, καθώς και η δυνατότητα της συγχώρεσης που ακολούθησε, οδήγησαν τους πειρατές στο να παραδοθούν αμαχητί και να ενταχθούν στον Ελληνικό Στρατό αργότερα. Από τα 79 πλοίαρια που παραδόθηκαν, ο Μιαούλης βύθισε ή έκαψε 41 συνολικά, τα οποία δεν ήταν σε καλή κατάσταση, ενώ έστειλε 29 στον Πόρο για να χρησιμοποιηθούν από την Κυβέρνηση και 6 πήρε μαζί του.

Η καταστολή των πειρατών της Γραμβούσας ήταν πιο δύσκολη, γιατί το θέμα συνδεόταν με την αναζωπύρωση της Κρητικής Επανάστασης και τα συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων. Στις αρχές του 1828, έπλευσαν στη Γραμβούσα ο Αγγλος μοίραρχος Τόμας Σταϊνς (Sir Thomas Staines) και ο Γάλλος Ρεβερώ (Reverseaux) με 10 πολεμικά πλοία. Ο Μαυροκορδάτος, ως εκπρόσωπος του Κυβερνήτη, ζήτησε από τους Γραμβουσιανούς να παραδώσουν τα 8 πλοία, τα οποία ήταν αγκυροβολημένα στο λιμάνι τους και θεωρούνταν πειρατικά. Μπροστά στον κίνδυνο να κανονιοβοληθούν από τα συμμαχικά πλοία δέχθηκαν, λέγοντας στον Μαυροκορδάτο, ότι είχαν σταματήσει την πειρατεία και αγωνίζονταν κατά των Οθωμανών. Ο Σταϊνς όμως δεν τους πίστεψε και διέταξε στις 19 Ιανουαρίου τον κανονιοβολισμό τους χωρίς να τα βλάψει. Στη συνέχεια, τα κατέλαβαν οι σύμμαχοι.

Αμέσως μετά ο Μαυροκορδάτος επέστρεψε στην Αίγινα. Μαζί του ήρθαν δύο αντιπρόσωποι του Κρητικού Συμβουλίου, οι Γ. Καλλέργης και Κ. Κριτοβουλίδης (ο συγγραφέας της Ιστορίας της Κρητικής Επανάστασης), οι οποίοι συναντήθηκαν με τον Κυβερνήτη εκθέτοντάς του τα της Κρητικής Επανάστασης. Στα τέλη Μαρτίου, διέταξε ο Καποδίστριας τον αντιναύαρχο Σαχτούρη να πλεύσει στη Γραμβούσα και να στείλει εκπρόσωπο στο στρατόπεδο των Κρητών για να πληροφορηθεί τη στρατιωτική κατάσταση. Δυστυχώς όμως, την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα εκείνη την περίοδο δεν την ευνοούσαν οι Μεγάλες Δυνάμεις.

Η πειρατεία προκαλούσε δυσμενή κριτική για το ελληνικό κράτος στην ευρωπαϊκή κοινή γνώμη και η καταστολή της βοήθησε στο να καταδειχθεί ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να εξασφαλίσει τη νομιμότητα στην περιοχή της.

Σχολιασμός

Όπως προαναφέρθηκε και στον πρόλογο, το κείμενο που κλήθηκα να μεταφράσω είναι ένα απόσπασμα ενός βιβλίου που αφορά την ιστορία του Πολεμικού Ναυτικού στην Ελλάδα από το 1821 έως το 1945. Παρόλο που το βιβλίο αυτό εκ πρώτης όψεως φαίνεται ως ένα απλό ιστορικό βιβλίο, καθώς περιλαμβάνει απλές και βασικές πληροφορίες, κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας ήρθα αντιμέτωπη με αρκετά ζητήματα, τα οποία δυσκόλεψαν το έργο μου. Παρόλα αυτά, κατάφερα να τα επιλύσω με τους κατάλληλους τρόπους και να ολοκληρώσω την εργασία μου. Παρακάτω αναφέρονται αναλυτικά όλα τα είδη προβλημάτων και οι τρόποι με τους οποίους τα αντιμετώπισα.

Σε γενικές γραμμές, το πρωτότυπο κείμενο εμπεριείχε αρκετές δυσκολίες και προβλήματα, αρκετά και τεχνικής φύσεως, με βασικότερα όμως τα ζητήματα ορολογίας. Το κείμενο-πηγή είναι ένα ειδικό κείμενο, καθώς κατά την πλειονηφία του αποτελείται από ναυτική ορολογία, που όμως έχει μεγαλύτερο βαθμό δυσκολίας από άλλα αντίστοιχα ειδικά κείμενα, διότι πολλοί από τους όρους που υπάρχουν αναφέρονται στην περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης και δεν βρίσκουν αντιστοιχία στη σύγχρονη Ελλάδα.

Πρώτα απ' όλα, πριν ξεκινήσω με τη μεταφραστική διαδικασία, αντιμετώπισα κάποια γενικά προβλήματα σχετικά με τη μορφή του κειμένου, καθώς το κείμενο προς μετάφραση αποτελεί απόσπασμα βιβλίου το οποίο όμως μου παραδόθηκε σε ψηφιοποιημένη μορφή και για αυτό υπήρξαν κάποια τεχνικά λάθη. Για παράδειγμα, σε αρκετά σημεία είχαν αλλοιωθεί γράμματα και ημερομηνίες, γεγονός το οποίο με οδήγησε στο να ξοδέψω πολλές ώρες στην αναζήτηση των αλλοιωμένων λέξεων ώστε να βγει σαφές αποτέλεσμα. Επιπρόσθετα, κάποιες φωτογραφίες του πρωτοτύπου ήταν πλήρως αλλοιωμένες και δεν μπόρεσα να βρω τις αντίστοιχες σε αναζήτηση μου στο διαδίκτυο ώστε να τις αντικαταστήσω, και έτσι προτίμησα να τις παραλείψω.

Το πιο σημαντικό παράδειγμα τέτοιου προβλήματος, το οποίο εάν δεν ερευνούσα και διόρθωνα, θα μετέφερε λανθασμένες πληροφορίες, είναι ένα κύριο όνομα. Στο πρωτότυπο αναφέρεται σε ένα σημείο το όνομα Κάρολος Γ' ως βασιλιάς της Γαλλίας, όμως την περίοδο εκείνη στην οποία αναφέρεται το κείμενο, βασιλιάς της Γαλλίας ήταν ο Κάρολος Ι', ο οποίος διετέλεσε βασιλιάς από το 1824 έως το 1830. Το παράδειγμα αυτό, όπως και κάποια άλλα παρόμοια, μπορούσαν να δημιουργήσουν ανακρίβειες και επομένως ήταν σημαντικό να γίνει λεπτομερής έλεγχος πριν τη μετάφραση.

Έπειτα, ξεκινώντας λοιπόν τη μετάφραση του κειμένου αυτού έλαβα υπόψη βασικές θεωρίες περί μετάφρασης κειμένων. Σύμφωνα με την μεταφρασιολόγο Katharina Reiss, η διαγλωσσική μετάφραση ορίζεται ως μια «δίγλωσση διαμεσολαβούμενη διαδικασία επικοινωνίας», η οποία, κατά κανόνα, αποσκοπεί στην παραγωγή στη γλώσσα-στόχο ενός κειμένου που να έχει λειτουργική ισοδυναμία με το κείμενο-πηγή (Reiss, 1971/2000: 160).

Η Reiss διακρίνει δύο βασικές κατηγορίες των κειμένων: α) τους κειμενικούς τύπους και β) τις κειμενικές ποικιλίες (Reiss, 1971/2002: 42-63). Στους κειμενικούς τύπους

περιέχονται οι τρεις κυρίαρχες επικοινωνιακές λειτουργίες: πληροφοριακή, εκφραστική και κλητική. Το κείμενο αυτό ανήκει στην πληροφοριακή λειτουργία.

Τα πληροφοριακά κείμενα αποσκοπούν στην πληροφόρηση του αναγνώστη σχετικά με αντικείμενα και φαινόμενα του πραγματικού κόσμου. Βάσει αυτής της λειτουργίας γίνεται η επιλογή τόσο των γλωσσικών όσο και των υφολογικών τύπων. Ο μεταφραστής λοιπόν, καλείται να αποδώσει το περιεχόμενο του κειμένου αφετηρίας με τρόπο σωστό και ολοκληρωμένο, με καθοδηγητή, βέβαια, τις κυρίαρχες νόρμες της γλώσσας και του πολιτισμού αφίξεως.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας ήρθα αντιμέτωπη με διάφορα προβλήματα, τα οποία, όμως, με την χρήση των κατάλληλων μεταφραστικών εργαλείων, επιλύθηκαν.

Αρχικά, παρόλο που το κείμενο έχει πληροφοριακό χαρακτήρα και έχει στόχο να πληροφορήσει τους αναγνώστες για τα γεγονότα της περιόδου εκείνης, η γλώσσα του σε αρκετά σημεία είναι ειδική, καθώς το κείμενο μεταδίδει πληροφορίες τεχνικής φύσεως, και πιο συγκεκριμένα κάνει αναφορά σε ναυτικούς όρους και γεγονότα που έχουν να κάνουν με το Ναυτικό και που, ενδεχομένως, δεν μπορούν να γίνουν κατανοητά από το ευρύ κοινό αλλά από γνώστες του αντικειμένου.

Όπως αναφέρουν οι Βαλεοντής και Π. Γ. Κριμπάς, ειδική είναι η γλώσσα που χρησιμοποιείται σε ένα θεματικό πεδίο, η οποία περιλαμβάνει ένα υποσύνολο της γενικής γλώσσας και χαρακτηρίζεται από τη χρήση ίδιων γλωσσικών μέσων έκφρασης, το βασικότερο από τα οποία είναι το ορολόγιο ή, αλλιώς, η ορολογία του θεματικού πεδίου: δηλαδή το σύνολο των όρων με τους οποίους παριστάνονται (κατασημαίνονται) όλες οι έννοιες, οι μονάδες γνώσης, του θεματικού πεδίου (Βαλεοντής & Κριμπάς, 2014).

Από τη στιγμή επομένως που το κείμενο είναι ειδικό, υπάρχουν και κάποια προβλήματα κατά τη μεταφραστική διαδικασία. Σύμφωνα με τη Nord η διάκριση των μεταφραστικών προβλημάτων γίνεται σε πραγματολογικά, πολιτισμικά, γλωσσικά ή ιδιάζοντα (Nord, 2014).

Αναλυτικότερα:

- Τα πραγματολογικά μεταφραστικά προβλήματα ανακύπτουν από τις διαφορές των περιστάσεων και μπορούν να εντοπιστούν με τη σύγκριση των εξωκειμενικών παραγόντων (πομπός, δέκτης, μέσο, χρόνος, χώρος, κίνητρο, κειμενική λειτουργία).
- Τα πολιτισμικά μεταφραστικά προβλήματα απορρέουν από τις διαφορές στις νόρμες και τις συμβάσεις που διέπουν τη λεκτική και μη λεκτική συμπεριφορά στους δύο εμπλεκόμενους κατά τη μετάφραση πολιτισμούς.
- Τα γλωσσικά μεταφραστικά προβλήματα μπορούν επίσης να προκύψουν από δομικές διαφορές στο λεξιλόγιο, τη σύνταξη και τα υπερτεμαχικά στοιχεία των δύο γλωσσών. Εν ολίγοις, με τις διαφορές στα εμπλεκόμενα κατά τη μετάφραση γλωσσικά συστήματα.

- Κάποια μεταφραστικά προβλήματα είναι, τέλος, άρρηκτα συνδεδεμένα με ένα συγκεκριμένο κείμενο αφίξεως, όπως συμβαίνει με ορισμένα σχήματα λόγου, νεολογισμούς και λογοπαίγνια.

Στην παρούσα περίπτωση υπήρξαν κυρίως οι τρεις πρώτες κατηγορίες προβλημάτων. Πιο συγκεκριμένα:

Υπήρξαν πραγματολογικά μεταφραστικά προβλήματα καθώς δεν υπήρχαν συγκεκριμένες μεταφραστικές οδηγίες ως προς τον δέκτη, τον χρόνο και την κειμενική λειτουργία του κειμένου. Παρόλο που το κείμενο αποτελεί απόσπασμα βιβλίου, δεν γνωρίζω ακριβώς σε ποιο κοινό θα απευθυνθεί μετά τη μετάφραση του, ούτε τον χρόνο έκδοσης του στην αγγλική γλώσσα όπως επίσης ούτε αν θα είναι διαθέσιμο στο ευρύ κοινό ή μόνο σε ειδικούς του χώρου. Επιπλέον, ένα σημαντικό ζήτημα ήταν εάν το κείμενο θα απευθυνθεί κυρίως σε κατοίκους του Ηνωμένου Βασιλείου, των ΗΠΑ, ή οποιασδήποτε άλλης χώρας με κύρια γλώσσα τα αγγλικά. Αυτό δημιουργούσε πρόβλημα διότι κάθε χώρα έχει διαφορετικές ονομασίες για διάφορους ναυτικούς όρους, κυρίως όσον αφορά τις ονομασίες των διαφόρων στρατιωτικών βαθμών. Για παράδειγμα, ο βαθμός «ανθυποπλοίαρχος» στο πολεμικό ναυτικό του Ηνωμένου Βασιλείου είναι “Sub Lieutenant” ενώ στις ΗΠΑ είναι “Lieutenant junior grade”. Έτσι, αποφάσισα για όλους τους όρους και τίτλους να χρησιμοποιήσω αυτούς του πολεμικού ναυτικού του Ηνωμένου Βασιλείου, δηλαδή του Royal Navy.

Εν συνεχεία αυτού, προέκυψαν και πολιτισμικά μεταφραστικά προβλήματα. Αρχικά, πολλοί όροι, ονομασίες και ιδιότητες δεν βρίσκουν ανταπόκριση ούτε στη σύγχρονη Ελλάδα, πόσο μάλλον στην αγγλική γλώσσα. Ένα παράδειγμα αποτελεί το «Πολεμικό Συμβούλιο» και το «Γενικό Φροντιστήριο», τα οποία αποτελούσαν εκτελεστικά όργανα κατά την περίοδο διακυβέρνησης του Ιωάννη Καποδίστρια και τα οποία δεν υπάρχουν σήμερα και δεν εμφανίζονται σε καμία αγγλική πηγή. Έτσι, αποφάσισα να τα αναφέρω ως εκτελεστικά όργανα και να κάνω μεταγραφή τα ονόματα τους μέσα σε εισαγωγικά.

Στην ίδια κατηγορία ανήκουν και η «Υπηρεσία των Προσωρινών Διευθυντών Ναυτικών Υποθέσεων του Πόρου», η «Επιτροπή επί των Ναυτικών Υποθέσεων», το «ανώτατο Ναυτικό Τεχνικό Συμβούλιο» και το «Ναυτικό Ταξιαρχικό Σώμα». Στις δύο πρώτες περιπτώσεις προτίμησα να κάνω κατά λέξη μετάφραση ώστε να γίνουν κατανοητές από το αγγλικό κοινό, και έτσι η απόδοση τους είναι “Service of the Provisional Directors of the Maritime Affairs of Poros” και “Committee on Maritime Affairs” αντίστοιχα. Σχετικά με το «ανώτατο Ναυτικό Τεχνικό Συμβούλιο» σήμερα υπάρχει το «ανώτατο Ναυτικό Συμβούλιο» και στην ιστοσελίδα του Πολεμικού Ναυτικού αναφέρεται ως “Supreme Naval Council”, επομένως το «ανώτατο Ναυτικό Τεχνικό Συμβούλιο» μεταφράστηκε ως “Supreme Naval Technical Council”. Τέλος, το «Ναυτικό Ταξιαρχικό Σώμα» μεταφράστηκε ως “Naval Brigade Corps”, καθώς το ταξιαρχικό σώμα υπήρχε σε διάφορες πηγές ως brigade corps και με βάση αυτό οδηγήθηκα σε αυτή τη μετάφραση.

Ακόμα, στο πρωτότυπο κείμενο αναφέρεται το «Διάταγμα της Μισθοδοσίας Ιουνίου 1830», το οποίο όμως δεν μπόρεσα να βρω σε καμία άλλη ελληνική πηγή, και επομένως ούτε σε αγγλική. Συγκεκριμένα, δεν αναφέρεται πουθενά ούτε «Διάταγμα

Μισθοδοσίας» σε καμία χρονική περίοδο. Έτσι, αποφάσισα να το μεταφράσω απλά ως “Decree of June 1830 on payroll”.

Επιπρόσθετα, σε ένα σημείο του κειμένου-πηγή αναφέρεται το «ΑΔ¹ ψήφισμα». Το ψήφισμα αυτό δεν κατάφερα να το βρω σε καμία ελληνική πηγή, ώστε να καταλάβω τη σημασία του, και επομένως δεν το μετέφρασα ούτε στα αγγλικά, αλλά το ανέφερα ως ένα ψήφισμα, χωρίς δηλαδή να το ονομάσω συγκεκριμένα.

Αντίστοιχα υπήρξαν και γλωσσικά μεταφραστικά προβλήματα, ιδιαίτερα όσον αφορά το λεξιλόγιο, καθώς αρκετοί όροι στο κείμενο-πηγή δεν απαντώνται σε αγγλικές πηγές για διάφορους λόγους και έτσι ακολούθησα για τον καθένα από αυτούς την κατάλληλη διαδικασία για να αποδωθούν όσο γίνεται πιο σωστά.

Ένας από τους όρους αυτούς είναι ο όρος «πυρπολητής». Δεν υπάρχει μετάφραση του όρου αυτού σε καμία πηγή και επομένως η τακτική που ακολούθησα ήταν να αναζητήσω την σημασία του όρου στα ελληνικά. Από την αναζήτηση μου αυτή, οδηγήθηκα σε διάφορα ονόματα *πυρπολητών* της περιόδου εκείνης, οι οποίοι στα αγγλικά αναφέρονται ως “fireship captains” και έτσι κατέληξα σε αυτή την απόδοση.

Ένας άλλος όρος είναι ο όρος «πάρωνας». Και σε αυτή την περίπτωση αδυνατούσα να βρω κάποια απόδοση του όρου και έτσι αναζήτησα τη σημασία του στα ελληνικά και διαπίστωσα ότι ο όρος είναι συνώνυμος με τον όρο «βρίκιον» ή «μπρίκι», που συναντάται και σε άλλα μέρη του κειμένου, και αποτελεί ουσιαστικά ένα είδος πλοίου. Έτσι, χρησιμοποίησα την μετάφραση του όρου *μπρίκι*, που υπήρχε στα αγγλικά ως “brig”.

Άλλη μία παρόμοια περίπτωση είναι ο όρος «δημογέροντες», για τον οποίο δεν υπάρχει αγγλική απόδοση. Οι *δημογέροντες* ήταν κοινοτικοί άρχοντες στον ελλαδικό χώρο την εποχή εκείνη, και είναι ένας όρος που δεν χρησιμοποιείται ούτε στην Ελλάδα σήμερα και επομένως, είναι φυσικό να μην απαντάται σε αγγλικές πηγές. Έτσι, αποφάσισα να αποδώσω τον όρο περιληπτικά ώστε να μην υπάρξει δυσνόηση. Η μετάφραση που χρησιμοποίησα είναι “community leaders of the time”.

Για την σύμφραση «επίτακτο πλοίο» βρήκα διάφορες αποδόσεις με κύριες τις “replenishment oiler”, “replenishment tanker”, “replenishment ship” και “replenishment vessel”. Αποφάσισα να κρατήσω την τελευταία καθώς απαντάται περισσότερες φορές σε σχετικές πηγές.

Ακόμα, οι όροι «πλοίαρχος α΄ και β΄ τάξεως» και «υποπλοίαρχος α΄ και β΄ τάξεως» δεν υπάρχουν σήμερα με αυτή την ονομασία. Αντίστοιχα υπάρχουν οι όροι «πλοίαρχος και αντιπλοίαρχος» και «υποπλοίαρχος και ανθυποπλοίαρχος». Έτσι, στα αγγλικά οι όροι αυτοί μεταφράστηκαν “Captain and Commander” και “Lieutenant and Sub Lieutenant”, πάντα με βάση το πολεμικό ναυτικό του Ηνωμένου Βασιλείου.

Τέλος, όσον αφορά το ύφος του κειμένου, ήταν απλό και κατανοητό, χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες για ένα μέσο αναγνώστη. Έτσι, και κατά τη μετάφραση μου προσπάθησα να διατηρήσω το ίδιο ύφος, ώστε να είναι ευανάγνωστο για οποιονδήποτε το διαβάσει. Δεν υπήρξε ιδιαίτερα μακροπερίοδος λόγος στο πρωτότυπο, παρά μόνο σε λίγα σημεία,

όπως συνηθίζεται άλλωστε στην ελληνική γλώσσα. Με λίγα λόγια, η σύνταξη του κειμένου ήταν απλή και δεν αποτέλεσε ιδιαίτερο ζήτημα κατά τη μετάφραση.

Συμπερασματικά, αν και η εργασία με δυσκόλεψε σε αρκετά σημεία, για τα οποία αφιέρωσα πολλές ώρες έρευνας, η όλη διαδικασία ήταν ευχάριστη και το αποτέλεσμα που προέκυψε πολύ ικανοποιητικό. Στην συγκεκριμένη εργασία, καθοριστικό ρόλο στην αντιμετώπιση των γλωσσικών κυρίως ζητημάτων έπαιξαν οι πηγές, ηλεκτρονικές και μη. Αυτές ήταν, κατά κύριο λόγο, το αγγλοελληνικό & ελληνοαγγλικό λεξικό του κ. Σταυρόπουλου από το Oxford University Press, το IATE, που αποτελεί την βάση δεδομένων ορολογίας της ΕΕ, το glosbe και διάφορες ιστοσελίδες που σχετίζονται με το παρόν θέμα. Επίσης, πολλά στοιχεία άντλησα από την ιστοσελίδα του Πολεμικού Ναυτικού της Ελλάδας, <https://www.hellenicnavy.gr/el/>, αλλά και από την αντίστοιχη του Βασιλικού Ναυτικού του Ηνωμένου Βασιλείου, <https://www.royalnavy.mod.uk/>.

Κατά την αναζήτηση μου σε αυτές τις πηγές, έμαθα πολλές καινούργιες πληροφορίες που δεν γνώριζα και συνειδητοποίησα τον όγκο των πληροφοριών που υπάρχουν, αλλά και το πως πρέπει ο μεταφραστής να είναι σε θέση να ξεχωρίζει ποιες πληροφορίες είναι έγκυρες και χρήσιμες και ποιες όχι. Έτσι, για άλλη μία φορά συνειδητοποίησα τη δυσκολία του επαγγέλματος το οποίο έχω επιλέξει αλλά και όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που χρειάζεται κάποιος για να επιτύχει στο χώρο της μετάφρασης.

Επομένως, για την διεκπεραίωση της πτυχιακής εργασίας, όπως ανέφερα και προηγουμένως, χρειάστηκαν αρκετές ώρες έρευνας σε βάσεις δεδομένων ορολογίας, αλλά και σε παράλληλα κείμενα. Αξίζει να σημειωθεί ότι, τα παράλληλα κείμενα ήταν αυτά που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην κατανόηση, και στην συνέχεια στην απόδοση του νοήματος, και με βοήθησαν να ολοκληρώσω την εργασία μου.

Κλείνοντας την εργασία αυτή, κατάλαβα ότι, παρόλα τα προβλήματα και τις δυσκολίες, η μετάφραση ενός τέτοιου είδους κειμένου προσφέρει πολλές επικοινωνιακές εμπειρίες που σίγουρα θα φανούν χρήσιμες στην μετέπειτα πορεία μου στο χώρο της μετάφρασης. Η μετάφραση, και ιδιαίτερα η μετάφραση τεχνικών και ειδικών κειμένων, είναι ο κλάδος που έχω επιλέξει να ασχοληθώ και είναι μεγάλη ευχαρίστηση να ασχολούμαι με την διεκπεραίωση project και εργασιών σαν και αυτή.

Γλωσσάρι

Ελληνικός όρος	Αγγλικός όρος	Πηγή	Συγκείμενο
αγκυροβόλιο	anchorage	(IATE) Commission of the European Communities, Multilingual Dictionary of Fishing Vessels and Safety on Board, 2nd Edition, Fishing News Books and the Office for Official Publications of the European Communities, Brussels – Luxembourg, 1992	Τα διαδοχικά αγκυροβόλια του Ελληνικού Στόλου κατά το διάστημα 7-15 Ιανουαρίου 1826 κατά τη διάρκεια των προσπαθειών ανεφοδιασμού του Μεσολογγίου.
αγωνιστής	militant	https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/militant	Για να καλυφθούν οι κρατικές ανάγκες, η Κυβέρνηση αποφάσισε την αγορά πλοίων από τους αγωνιστές.
ανεφοδιασμός	replenishment/ supply/ refuelling	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/replenishment	Τελευταίες προσπάθειες ανεφοδιασμού του Μεσολογγίου και Ναυτικές Συγκρούσεις στη Λιμνοθάλασσα
αντιναύαρχος	Vice admiral	(IATE) STANAG 2116 (NATO codes for grades of military personnel), Babelport website http://www.babelport.com/articles/stanag2116.htm [3.12.2010]	Έτσι, το 1831 υπήρχαν τρεις αντιναύαρχοι, δύο πλοίαρχοι α τάξεως, εννέα δευτέρας και εκατόν πενήντα υποπλοίαρχοι και υπαξιωματικοί.
αξιωματικός	officer	(IATE) Council Directive 94/58/EC on the minimum level of training of seafarers, article 4, Official Journal L 319 , 12/12/1994 : CELEX:31994L0058/EN	Δεν καθορίστηκε με κανονισμό ούτε η ιεραρχία ούτε ο τρόπος εξέλιξης των αξιωματικών.
Αρχηγείο Στόλου	Fleet Headquarters	https://www.hellenicnavy.gr/en/organization/fleet-headquarters.html	Τον Μάρτιο του 1829 οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας διευρύνθηκαν και έγινε ένα είδος

			ναυαρχείου με αρμοδιότητες που κάλυπταν αυτές ενός Αρχηγείου Στόλου και ενός ανώτατου Ναυτικού Τεχνικού συμβουλίου, ενώ πριν από τη διεύρυνση οι ασχολίες του αφορούσαν μόνο τη διοικητική μέριμνα.
αρχιστράτηγος	commander-in-chief	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/commander-in-chief	Στην Γ' Εθνική Συνέλευση στην Τροιζήνα τη 19 ^η Μαρτίου, αποφασίστηκαν με ψηφίσματα τα εξής: πρώτον, η δημιουργία Εθνικού Στόλου και δεύτερον, ο διορισμός του Τσωρτς ως αρχιστράτηγου του Ελληνικού Στρατού και του Κόχραν ως στόλαρχου του Ελληνικού Ναυτικού.
ατμοκίνητο πλοίο	steamship/ steamer	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/steamship	Το 1824, ο Αστιγξ υπέβαλε μια αναφορά στην ελληνική Κυβέρνηση για την ανάγκη απόκτησης ενός ατμοκίνητου πλοίου.
γαιοκτήμονας	landowner	https://el.glosbe.com/el/en/%CE%B3%CE%B1%CE%B9%CE%BF%CE%BA%CF%84%CE%AE%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CE%B1%CF%82	Στην επιλογή ανθρώπων για τις ανώτερες κυβερνητικές θέσεις ακολούθησε κριτήρια αξιολογικά, προσπαθώντας παράλληλα να συγκεράσει και τα συμφέροντα των γαιοκτημόνων της Πελοποννήσου και των πλοιοκτητών της Ύδρας.
διοικητική μέριμνα	logistics	(IATE) Point 44 of European Parliament resolution of 16 December 2010 on a new strategy for Afghanistan (2009/2217(INI)), CELEX:52010IP0490/EN	Τον Μάρτιο του 1829 οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας διευρύνθηκαν και έγινε ένα είδος ναυαρχείου με αρμοδιότητες που κάλυπταν αυτές ενός Αρχηγείου Στόλου και ενός ανώτατου Ναυτικού Τεχνικού συμβουλίου, ενώ πριν από τη διεύρυνση οι ασχολίες του αφορούσαν μόνο τη διοικητική μέριμνα.

δόκιμος	cadet	(IATE) Dict.tecLn. ill. IV-100	Από το Διάταγμα της Μισθοδοσίας του Ιουνίου του 1830 φαίνεται ότι εκτός από τον βαθμό του ναυάρχου που είχε απονεμηθεί στον Μιαούλη, υπήρχαν ακόμα οι εξής βαθμοί: πλοίαρχοι α και β' τάξεως, υποπλοίαρχοι α και β' τάξεως, σημαιοφόρος και δόκιμος.
ένοπλες δυνάμεις	armed forces	(IATE) UK Ministry of Defence, http://www.mod.uk/DefenceInternet/Home/ [1.4.2016]	Η κατάληψη του Μεσολογγίου οδήγησε τους Επαναστάτες στην αντίληψη ότι υπήρχε πλέον ανάγκη για δημιουργία τακτικών και οργανωμένων ενόπλων δυνάμεων προς αντιμετώπιση των Αιγυπτιακών, οι οποίες είχαν οργανωθεί και εκπαιδευθεί από Ευρωπαίους.
εφεδρεία	reserve	Stavropoulos D. N. (1991) Oxford Greek-English Learner's Dictionary. Oxford University Press.	Αυτό το Ναυτικό Ταξιαρχικό Σώμα θα ήταν απλά μια τιμητική εφεδρεία και δεν θα ανήκε στο κυρίως σώμα του Ναυτικού.
θαλάσσιος αποκλεισμός	naval blockade	https://www.thefreedictionary.com/naval+blockade	Πρώτη η Αγγλία, θεωρώντας τα γεγονότα στην Ελλάδα δάκτυλο της Ρωσίας, αποστασιοποιήθηκε ήδη από το 1823, όταν με τον υπουργό Εξωτερικών Τζωρτζ Κάνινγκ (George Canning) αναγνώρισε τον θαλάσσιο αποκλεισμό, τον οποίο είχε επιβάλει ελληνική Κυβέρνηση.
ιππικό	cavalry	https://www.wordreference.com/gren/%CE%B9%CF%80%CF%80%CE%B9%CE%BA%CF%8C	Συγκεκριμένα, ο Καραϊσκάκης πίστευε ότι ο Κιουνταχής δεν έπρεπε να αντιμετωπιστεί με κατά μέτωπον επίθεση λόγω της έλλειψης ιππικού και τακτικού στρατού.

κανονιοβολισμός	bombardment/ cannonade	Stavropoulos D. N. (1991) Oxford Greek-English Learner's Dictionary. Oxford University Press.	Ο Σταΐνης όμως δεν τους πίστεψε και διέταξε στις 19 Ιανουαρίου τον κανονιοβολισμό τους χωρίς να τα βλάψει.
κανονιοφόρος	gunboat	https://el.glosbe.com/el/en/%CE%BA%CE%B1%CE%BD%CE%BF%CE%BD%CE%B9%CE%BF%CF%86%CF%8C%CF%81%CE%BF%CF%82	Με κόκκινο αστερίσκο σημειώνονται οι βάσεις των ειδικών αβαθών κανονιοφόρων, οι οποίες αποτελούσαν τον στολίσκο της λιμνοθάλασσας υπό τον Μαχμούτ.
κορβέτα/κορβέτα	corvette	(IATE) Customs Tariff Notex CE 89.01 A	Ο ενωμένος Οθωμανικός Στόλος αποτελούταν από 50 και περισσότερες μεγάλες μονάδες, φρεγάτες και κορβέτες.
κυβερνήτης	governor	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/governor	Κάτω από αυτές τις συνθήκες, θα αποβιβαστεί στην Αίγινα στις 11 Ιανουαρίου του 1828 ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, ο Ιωάννης Καποδίστριας.
κυβερνήτης (πλοίου)	captain	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/captain	Ο ίδιος ο φλογερός φιλέλληνας φρόντισε για τη ναυπήγησή της και ήταν ο κυβερνήτης της από την κάθοδο του πλοίου στην Ελλάδα μέχρι και τον θάνατό του.
λέμβος	boat	(IATE) Angeli,F.,Semiconductors Int.Dict.,1971;Webster's	Ο Καποδίστριας αποβιβάστηκε από λέμβο, στην οποία ήταν αναρτημένη η Ελληνική Σημαία, ενώ παράλληλα Οί τρεις πλοίαρχοί των ξένων πολεμικών που τον συνόδευαν, χαιρέτισαν με κανονιοβολισμούς τον Κυβερνήτη και για πρώτη φορά, και την Ελληνική Σημαία.
μεταγωγικό πλοίο	troopship	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/troopship	Αν και το κακό κάπως περιορίστηκε, αργότερα αποβιβάστηκαν στο Ναυαρίνο 4.000 ακόμη

			στρατιώτες με μεταγωγικά συνοδεία 15 πολεμικών.
μέτωπο	front	(IATE) Multilingual Aeronautical Dict, AGARD, 1980	Οχυρωμένες νησίδες εντός της λιμνοθάλασσας, οι οποίες προστάτευαν το Μεσολόγγι από το θαλάσσιο μέτωπο
μοίρα	squadron	(IATE) Dict. Techn. ill. IV-II7	Εφεδρικές οθωμανικές μοίρες, οι οποίες ναυλοχούσαν στο Κρυονέρι.
ναυαρχείο	admiralty	https://el.glosbe.com/el/en/%CE%BD%CE%B1%CF%85%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%BF	Τον Μάρτιο του 1829 οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας διευρύνθηκαν και έγινε ένα είδος ναυαρχείου με αρμοδιότητες που κάλυπταν αυτές ενός Αρχηγείου Στόλου και ενός ανώτατου Ναυτικού Τεχνικού συμβουλίου, ενώ πριν από τη διεύρυνση οι ασχολίες του αφορούσαν μόνο τη διοικητική μέριμνα.
ναύαρχος	Admiral	(IATE) STANAG 2116 (NATO codes for grades of military personnel), Babelport website http://www.babelport.com/articles/stanag2116.htm [3.12.2010]	Γι' αυτόν το λόγο, ανέθεσαν την Αρχιστρατηγία του Στρατού στον στρατηγό Ρίτσαρντ Τσωρτς (Sir Richard Church) και την ηγεσία του Ναυτικού στον ναύαρχο Αλεξάντερ Τόμας Κόχραν (Thomas Cochrane).
ναυμαχία	Battle /naval battle	https://www.wordreference.com/gren/%CE%BD%CE%B1%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%87%CE%AF%CE%B1	Ναυμαχία μεταξύ των αντίπαλων στόλων το πρωί της 16ης Ιανουαρίου, κατά την οποία οθωμανική επίθεση εναντίον των ελληνικών πλοίων απέτυχε.
ναυπήγηση	shipbuilding/ ship construction	https://www.wordreference.com/gren/%CE%BD%CE%B1%CF%85%CF%80%CE%AE%CE%B3%CE%B7%CF%83%CE%B7	Ο ίδιος ο φλογερός φιλέλληνας φρόντισε για τη ναυπήγησή της και ήταν ο κυβερνήτης της από την κάθοδο του πλοίου στην Ελλάδα μέχρι και τον θάνατό του.
ναυτική σύγκρουση	naval warfare	https://www.britannica.com/topic/naval-warfare	Τελευταίες προσπάθειες ανεφοδιασμού του Μεσολογγίου και Ναυτικές

			Συγκρούσεις στη Λιμνοθάλασσα
ναυτική συμπλοκή	naval engagement	https://el.glosbe.com/en/el/naval%20engagement	Ναυτικές Συμπλοκές στον Πατραϊκό και τη Λιμνοθάλασσα
ναυτολογία	enlistment in the navy	Stavropoulos D. N. (1991) <i>Oxford Greek-English Learner's Dictionary</i> . Oxford University Press.	Τέλος, δεν υπήρξε νομοθετική ρύθμιση για τη ναυτολογία.
νηοπομπή	convoy	https://el.glosbe.com/el/en/%CE%BD%CE%B7%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%BC%CF%80%CE%AE	Είχε μάλιστα καμουφλάρειτα πολεμικά με τέτοιο τρόπο, ώστε ο Ελληνικός Στόλος να ομοιάζει με νηοπομπή.
ορμητήριο	base of operations	Stavropoulos D. N. (1991) <i>Oxford Greek-English Learner's Dictionary</i> . Oxford University Press.	Οι πειρατές είχαν δύο ορμητήρια, τις Βόρειες Σποράδες και τη Γραμβούσα της Κρήτης.
όρμος	bay	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/bay	Ισχυρή οθωμανική μοίρα επιτηρούσα τον όρμο του Μεσολογγίου.
πάρωνας	brig	https://www.britannica.com/technology/brig-ship	Ενωμένος Οθωμανικός Στόλος - σουλτανική μοίρα (Ταχήρ πασά) 20 πλοία (1 πλοίο γραμμής, 6 φρεγάτες, 7 κορβέτες, 6 πάρωνες) - αιγυπτιακή μοίρα (Μωχαρέμ μπέη) 69 πλοία (2 πλοία γραμμής, 11 φρεγάτες, 23 κορβέτες, 27 πάρωνες καί άλλα μικρότερα, 6 πυρπολικά.
πειρατεία	piracy	(IATE) United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982, http://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf [25.10.2017]	Ο Κόχραν από την άλλη, είχε λαμπρή σταδιοδρομία στο βρετανικό Βασιλικό Ναυτικό με την αντιμετώπιση της πειρατείας, καθώς και εναντίον του Γαλλικού Στόλου.
πλοίαρχος	captain/ master	(IATE) International Maritime Organization, 'Conference of Parties to the International	Ο Καποδίστριας αποβιβάστηκε από λέμβο, στην οποία ήταν αναρτημένη η Ελληνική Σημαία, ενώ παράλληλα Οί

		Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978: Adoption of the Final Act', 1.7.2010, http://www.imo.org/en/OurWork/HumanElement/TrainingCertification/Documents/33.pdf#search=master [25.8.2016]	τρεις πλοίαρχοι των ξένων πολεμικών που τον συνόδευαν, χαιρέτισαν με κανονιοβολισμούς τον Κυβερνήτη και για πρώτη φορά, και την Ελληνική Σημαία.
πλοίο γραμμής	ship of the line	https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/ship-of-the-line	Αντίπαλοι: Συμμαχικός Στόλος - αγγλική μοίρα (Κόδριγκτων) 12 πλοία (3 πλοία γραμμής, 4 φρεγάτες, 5 κορβέτες και μικρότερα πλοία) - γαλλική μοίρα (Δεριγνύ) 7 πλοία (3 πλοία γραμμής, 2 φρεγάτες, 2 κορβέτες) - ρωσική μοίρα (Χένδεν) 8 πλοία (4 πλοία γραμμής, 4 φρεγάτες).
πλοιοκτήτης	shipowner	(IATE) Directive 2009/20/EC on the insurance of shipowners for maritime claims, CELEX:32009L0020	Στην επιλογή ανθρώπων για τις ανώτερες κυβερνητικές θέσεις ακολούθησε κριτήρια αξιολογικά, προσπαθώντας παράλληλα να συγκεράσει και τα συμφέροντα των γαιοκτημόνων της Πελοποννήσου και των πλοιοκτητών της Ύδρας.
πολεμικό πλοίο	warship	(IATE) Customs Tariff Notex CCD 89.01	Αν και το κακό κάπως περιορίστηκε, αργότερα αποβιβάστηκαν στο Ναυαρίνο 4.000 ακόμη στρατιώτες με μεταγωγικά συνοδεία 15 πολεμικών.
πολεμοφόδια	ammunition/ munitions	https://www.wordreference.com/gren/%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CF%86%CF%8C%CE%B4%CE%B9%CE%B1	Υπεύθυνος του Στρατού ορίστηκε ο αδερφός του Κυβερνήτη, Βιάρος Καποδίστριας και ο Κωνσταντίνος Ζωγράφος υπεύθυνος των αποθηκευμένων στον Πόρο υλικών πολεμοφοδίων.

προμαχώνας	bastion	https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/bastion	Η «φρακτή», τάφος προστατευόμενη από υψηλό τείχος, επί του οποίου κατά διαστήματα είχαν ανεγερθεί φρούρια, πυροβολεία και προμαχώνες.
πυροβολαρχία	battery	(IATE) Dict. Techn. ill. IV-ll6	Οι πυροβολαρχίες του Κιουνταχή με τις οποίες πολιορκούσε το Μεσολόγγι.
πυροβολείο	gun/ weapons emplacement	https://www.thefreedictionary.com/weapon+emplacement	Η «φρακτή», τάφος προστατευόμενη από υψηλό τείχος, επί του οποίου κατά διαστήματα είχαν ανεγερθεί φρούρια, πυροβολεία και προμαχώνες.
πυροβόλο	gun/ cannon	Stavropoulos D. N. (1991) Oxford Greek-English Learner's Dictionary. Oxford University Press.	Σύνολο πλοίων 27 ή 28 με 1.300 ή 1.270 πυροβόλα και 17.000 άνδρες.
πυρομαχικά	ammunition	(IATE) NATO Glossary of Abbreviations used in NATO documents and publications, http://www.dtic.mil/dtic/tr/fulltext/u2/a474585.pdf [4.8.2016]	Σκοπός του Ελληνικού Στόλου ήταν ο ανεφοδιασμός με τρόφιμα και πυρομαχικά της φρουράς του Μεσολογγίου, η οποία πολιορκούνταν στενότερα από ξηρά και θάλασσα, ευρισκόμενη σε οικτρή κατάσταση.
πυρπολικό	fire ship	https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/fire-ship	Αντίπαλοι: Ελληνικός Στόλος αποτελούμενος από 27 πλοία και μια ομάδα πυρπολικών υπό τον Μιαούλη.
σημαιοφόρος	midshipman	(IATE) Dict. techn. ill. IV-Loo	Από το Διάταγμα της Μισθοδοσίας του Ιουνίου του 1830 φαίνεται ότι εκτός από τον βαθμό του ναυάρχου που είχε απονεμηθεί στον Μιαούλη, υπήρχαν ακόμα οι εξής βαθμοί: πλοίαρχοι α και β' τάξεως, υποπλοίαρχοι α και β' τάξεως, σημαιοφόρος και δόκιμος.
στολίσκος	flotilla	(IATE) Dict. Techn. ill. IV-ll7	Με κόκκινο αστερίσκο σημειώνονται οι βάσεις των ειδικών αβαθών κανονιοφόρων, οι οποίες

			αποτελούσαν τον στολίσκο της λιμνοθάλασσας υπό τον Μαχμούτ.
στόλος	fleet	http://www.hellenicnavy.gr/en/history-tradition/history-of-hellenic-navy.html	Αντίπαλοι: Ελληνικός Στόλος αποτελούμενος από 27 πλοία και μια ομάδα πυρπολικών υπό τον Μιαούλη.
στρατηγός	General	(IATE) STANAG 2116 (NATO codes for grades of military personnel), Babelport website http://www.babelport.com/articles/stanag2116.htm [3.12.2010]	Γι' αυτόν το λόγο, ανέθεσαν την Αρχιστρατηγία του Στρατού στον στρατηγό Ρίτσαρντ Τσωρτς (Sir Richard Church) και την ηγεσία του Ναυτικού στον ναύαρχο Αλεξάντερ Τόμας Κόχραν (Thomas Cochrane).
στρατόπεδο	camp	Stavropoulos D. N. (1991) Oxford Greek-English Learner's Dictionary. Oxford University Press.	Στα τέλη Μαρτίου, διέταξε ο Καποδίστριας τον αντιναύαρχο Σαχτούρη να πλεύσει στη Γραμβούσα και να στείλει εκπρόσωπο στο στρατόπεδο των Κρητών για να πληροφορηθεί τη στρατιωτική κατάσταση.
τακτικός στρατός	regular army	https://www.merriam-webster.com/dictionary/regular%20army	Συγκεκριμένα, ο Καράϊσκάκης πίστευε ότι ο Κιουταχίς δεν έπρεπε να αντιμετωπιστεί με κατά μέτωπον επίθεση λόγω της έλλειψης ιππικού και τακτικού στρατού.
τάφρος	moat	https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/moat	Η «φρακτή», τάφρος προστατευόμενη από υψηλό τείχος, επί του οποίου κατά διαστήματα είχαν ανεγερθεί φρούρια, πυροβολεία και προμαχώνες.
τράτα	trawler/ trawl boat	Stavropoulos D. N. (1991) Oxford Greek-English Learner's Dictionary. Oxford University Press.	Η επιχείρηση καταστολής της πειρατείας στις Βόρειες Σποράδες ανατέθηκε από τον Κυβερνήτη στον ναύαρχο Μιαούλη, ο οποίος απέπλευσε στις 18 Φεβρουαρίου του 1828 από τον Πόρο με στολίσκο αποτελούμενο από το δίκροτο Ελλάς, την

			κανονιοφόρο Φιλελληνίς καί μία ένοπλη τράτα.
υποπλοίαρχος	lieutenant	(IATE) Dict. techn. ill. IV-100	Από το Διάταγμα της Μισθοδοσίας του Ιουνίου του 1830 φαίνεται ότι εκτός από τον βαθμό του ναυάρχου που είχε απονεμηθεί στον Μιαούλη, υπήρχαν ακόμα οι εξής βαθμοί: πλοίαρχοι α και β' τάξεως, υποπλοίαρχοι α και β' τάξεως, σημαιοφόρος και δόκιμος.
φόρος υποτέλειας	tribute	https://www.merriam- webster.com/dictionar y/tribute	Πολλά προβλήματα εξακολουθούσαν να είναι άλυτα, όπως τα εδαφικά όρια του νεοσύστατου κράτους και η φύση του, αν θα είναι δηλαδή ανεξάρτητο ή αυτόνομο, καθώς στη δεύτερη περίπτωση θα έπρεπε να πληρώνει φόρο υποτελείας στον σουλτάνο.
φρακτή	bulkhead	(IATE) Commission of the European Communities, Multilingual Dictionary of Fishing Vessels and Safety on Board, 2nd Edition, Fishing News Books and the Office for Official Publications of the European Communities, Brussels – Luxembourg, 1992	Η «φρακτή», τάφρος προστατευόμενη από υψηλό τείχος, επί του οποίου κατά διαστήματα είχαν ανεγερθεί φρούρια, πυροβολεία και προμαχώνες.
φρεγάτα	frigate	(IATE) Dict. techn. ill. IV-27	Ο ενωμένος Οθωμανικός Στόλος αποτελούταν από 50 και περισσότερες μεγάλες μονάδες, φρεγάτες και κορβέτες.
φρουρά	guard	https://dictionary.cam bridge.org/dictionary/ english/guard	Σκοπός του Ελληνικού Στόλου ήταν ο ανεφοδιασμός με τρόφιμα και πυρομαχικά της φρουράς του Μεσολογγίου, η οποία πολιορκούνταν στενότερα από ξηρά και

			θάλασσα, ευρισκόμενη σε οικτρή κατάσταση
--	--	--	---

Βιβλιογραφία

- Nord, C. (2014). *Η μετάφραση ως στοχευμένη δραστηριότητα*. Αθήνα: Δίαυλος.
- Reiss, K. (1971/2000). *Translation Criticism–The Potentials & Limitations*. (Μετάφραση E. Rhodes). Manchester: St. Jerome.
- Stavropoulos D. N. (1991). *Oxford Greek-English Learner's Dictionary*. Oxford University Press.
- Βαλεοντής, Κ.Ε. & Κριμπάς, Π.Γ. (2014). *Νομική γλώσσα, νομική ορολογία: θεωρία και πράξη*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη/Ελληνική Εταιρεία Ορολογίας.
- Κεραμίδας, Σ. (2015). *Ζητήματα Ορολογίας στην Τεχνική Μετάφραση*. Αθήνα: Δίαυλος.